

VENI SANCTE ORSZÁGOS TANÉVNYITÓ SZENTMISE ÉS ISKOLASZENTELEÉS DEBRECENBEN

Erdő Péter homíliája

I. Már Szent Máté evangéliumában olvashatjuk Jézus példabeszédét a talentumokról. Ennek a beszédnek a kapcsán sokaknak a természetes emberi adottságok jutnak eszébe: a memória, a nyelvkészség, a zenei, művészeti tehetség, a kiemelkedő sportteljesítményekre alkalmas testalkat, a származás és a neveltetés folytán szerzett lehetőségek,

Jézus azonban nem csupán a természetes adottságokra utal. Pédabeszéde az Isten országra vonatkozik. Vagyis talentumaink vannak az üdvösség rendjében is. Ezeket is kamatoztatnunk kell. A kegyelmi adományok, maga a keresztség, a szentségek és szentelmények, Krisztus örömhírének megismerése, az egyházi közösségekben való élet – mind, mind

olyan ajándékok, amelyekkel egykor el kell számolnunk. Az elszámolás pedig egyszerre nagylelkű és szigorú Úr előtt történik. Ha hiba lenne Istent csupán büntetéssel fenyegető hatalomként bemutatni, ugyanígy hiba lenne mindent elnéző, következmények nélkül hagyó, szentimentális valóságnak képzelni Őt. *(folytatás a 2. oldalon)*

A mi egyházközségünk –
Dombrád

8. oldal

Betánia plébániai nővérközösség

9. oldal

Beszélgetés Gáspár Mátyás
nyíregyházi plébánossal

6. oldal

Az igazi Da Vinci Debrecenben

14. oldal

Jézus példabeszédének nem ez a tónusa. Amikor az idén a Katolikus Iskolák közös évnyitót szentmiséjét mondjuk, nem csupán oktatási, anyagi és szakmai kérdésekre gondolunk, hanem iskoláinkat az üdvösség távlatában szemléljük.

2. A világ és benne mi, emberek, objektív módon létezők. A természetről lehet igaz ismeretet alkotni, sőt lehetséges ez még a gazdaság és a társadalom esetében is. Ha pedig vannak igaz ismeretek, amelyek az emberiség közös kincsei, akkor azokat először meg kell tanulni, s azután kell szembesíteni őket tapasztalatainkkal, problémáinkkal. Ezt követően kell gyakorlati alkalmazásukon töprengenünk, vagy azon gondolkodnunk, hogy van-e ezekben az ismeretekben valami hiányosság vagy ellentmondás, aminek a meghaladásával tudáskincsünk továbbfejleszthető.

Még inkább így áll ez a vallás területén, hiszen a kereszténység kinyilatkoztatott vallás. Nem csupán természetes vallás, vagy észvallás, nem pusztán a világot türelemmel figyelő ember tapasztalatainak bölcs összegzése. Hanem „a hit hallásból ered”. A kinyilatkoztató Isten szól az emberiséghez. Üzenetét a Szentírásban és a Szentagyományban találjuk. Ezek hitünk ismeretének fő forrásai. Ezek helyes értelmezésében és alkalmazásában igazít el minket a Katolikus Egyház Tanítói hivatala. Tehát katolikus ember számára a hitnek is van tanulás, sőt tanítványság jellege. Tudnunk kell hitünk objektív tartalmát, vagyis hogy mit hiszünk. És szeretettel bízunk kell a kinyilatkoztató Istenben, vagyis tudnunk kell azt is, hogy kinek hiszünk.

3. Különleges tanévet kezdünk az idén. Sok nehézség és probléma között élünk, és mégis van okunk számtalan apróbb és nagyobb helyzetben az öröme. Egyes egyházi oktatási intézményeinknek a megújulása is az öröm jele, annak a jele, hogy az Isteni Gondviselés nem hagy minket magunkra. De azután felszólítást is jelent mindez. Felszólítást arra, hogy működjünk együtt a Gondviseléssel, hiszen vannak még erőforrásaink. Hiába idősebb az ország népessége, mint néhány évtizeddel ezelőtt, még azt is mondanám, hogy hiába csökkent – sajnos – a magyarság összlétszáma is, hiába küszködünk gyakran gazdasági gondokkal, de vannak még tartalékaink. Milyen tartalékok? Tartalékok a szí-

Szent József Gimnázium új épülete

vünkben, tartalékok az önzetlenségünkben, tartalékok az összetartásunkban, abban az összetartásban, ami összeköti katolikusokat a katolikusokkal, magyart a magyarokkal, embert az emberrel. Egyházi intézményeink megújulása az utóbbi években ennek az összetartásnak a tanúbizonysága. Tehát nem vagyunk egyedül. De nemcsak az anyagi források tekintetében, hanem a gondolatok, az elképzelések, a tervek tekintetében sem vagyunk egyedül.

A saját önzetlenségünk szempontja és erőforrása is nagyon fontos. Tehát fontos az, hogy hogyan állunk hozzá egy munkához, akár munkatársként, akár tanulóként vagy oktatóként, hogyan közelítünk emberileg a feladatainkhoz, mert ebben nagy tartalékok vannak. És fontos dolog az is, hogy legyen bennünk olyan áldozatkészség, amely az időnket, az energiánkat, sőt a kis magán anyagi erőforrásainkat sem kíméli, hanem egy szép, közös cél érdekében ezt is hajlandó feláldoz-

ni, ezt is hajlandó megmozgatni és rendelkezésre bocsátani.

4. A katolikus oktatási intézmények sajátos hivatása az, hogy a hit és az emberi tudás, sőt a tudomány párbeszédének helyei legyenek, hivatásuk az, hogy bemutassák: a hitünk által megvilágosított emberi értelem tágabb képet tud adni a valóság egészéről. Lehetővé teszi, hogy az egész világról teljesebb képet láthassunk, és az egészre való rálátás felkeltse bennünk a felelősség érzését. Hiszen felelősek vagyunk önmagunkért, egymásért, a jövőért, a hazánkért, a környezetünkért, térségünkért és az egész emberiségért. Tehát kicsik vagyunk, látszólag eszköztelenek vagyunk, de rengeteg minden múlhat és múlik is rajtunk. Minden katolikus oktatási intézmény, de minden egyes hívő oktató, bárhol dolgozzék is, hordozza ezt a sajátos hivatást és lehetőséget.

5. Iskoláink hívó légköre szempontjából a pedagógusokon kívül nagyon fontos az összes többi munkatársak emberi magatartása is. Mai világunkban különös divatok kezdenek hódítani. Bizonyos szakpedagógusok, de más oktatók, nevelők és munkatársak körében is – szerencsére nem elsősorban az egyházi iskolákban – különböző babonás nézetek kezdenek elterjedni. Egyik-másik ilyen hiedelem vagy magatartási forma már-már szinte belépőjegygyé válik az oktatás területének egy-egy szektorába. Katolikus iskoláink nevében is vállalják, hogy hitünk szellemében végzik feladatukat. Megtévesztenénk a szülőket, ha gyermekeik ezekben az iskolákban nem ilyen felfogást, nem ilyen neveltetést találnának. Kegyelem az, hogy megkeresztelt, megbérmált, szentségekhez járuló emberek lehetőséget kapnak a történelemtől vallásos iskolák működtetésére. Élünk hát ezzel a kegyelemmel, kamatoztassuk ezt a történelmi és természetfeletti talentumot Egyházunk és népünk javára.

Boldogságos Szűz Mária, Bölcsesség Széke, Iskolák Pártfogója, könyörögj érettünk! Ámen.

PIETAS ET LITTERAE – ERKÖLCS ÉS TUDOMÁNY

Újra egyházi tulajdonban az 1948-ban államosított debreceni Piarista Gimnázium épülete

A katolikus oktatási intézmények országos tanévnyitó szentmiséjét mutatta be Dr. Erdő Péter bíboros prímás esztergom-budapesti érsek Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök koncelebrálásával szeptember 1-én Debrecenben a Svetits Intézet Szent Kereszt kápolnájában, majd felszentelte a közel 60 év után újra egyházi tulajdonba került egykori híres debreceni Piarista Gimnázium épületét. A felszentelt iskolában a Bosák Nándor püspök által 11 éve alapított Szent József gimnázium kezd az új tanévet.

Debrecenben 1722-től 1948-ig, az iskolák államosításáig, folyamatosan jelen voltak a piarista szerzetesek. A 20. század első felében az ország egyik legnagyobb és leghíresebb Piarista Gimnáziuma fontos szerepet töltött be Debrecen és Kelet-Magyarország kulturális életében. A kommunista diktatúra az 1948–50-es államosítás során egyetlen tollvonással számolt fel egyházi intézményeket, oszlatott fel rendeket, elhurcolva a szerzeteseket.

Az 1991-es ingatlanrendezési törvény alapján a Magyar Katolikus Egyház visszaigényelte a debreceni Csokonai Gimnázium épületét is (volt Piarista Gimnázium, Szent Anna u. 17.), azonban a tényleges tárgyalásokra csak 2002-ben került sor. 2003-ban a minisztériumi határozat szerint 900 millió Ft-ot ítélték meg Debrecen Város Önkormányzatának funkcióváltásra az iskola épületéért, majd 2005-ben az önkormányzat megkapta a teljes összeget. A városnak 2005. júniusában vissza kellett volna adni az épületet, de még egy évig, 2006-ig használta azt. Ennek ellenére 2005. nyarán már a Debrecen-Nyíregyházi püspökség felújította a vizesblokkokat és kicseréltette az ablakokat. 2006. július végén, amikor ténylegesen visszakértült az épület a felújítás egy évet vett igénybe az épület állapota miatt.

Így a 2007/08-as tanévet ezzel az örömteli változással ünnepelte a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye. Közel 60 év után újra egyházi tulajdonba került a nagy múltú, híres debreceni Piarista Gimnázium épülete, ahová a Bosák Nándor püspök által 11 éve alapított debreceni Szent József Gimnázium költözik ez év szeptemberétől. Az épület ünnepélyes átadása szeptember 1-én, országos Veni Sancte – tanévnyitó szentmisével kezdődött, amit Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek mutatott be, majd a bíboros felszentelte a Szent József Gimnázium új épületét.

„A volt piarista diákok itt Debrecenben és az egész országban határozottan szorgalmazták, hogy Debrecenben legyen folytatása ennek az évszázados munkának.

Amikor újra lehetőség nyílt az egyházi iskolák működésére – a piarista rend nem volt olyan helyzetben, hogy minden korábbi iskoláját újra beindítsa. Az ország több helyén ezt megtették, Debrecenre azonban már nem maradt energiájuk, így nem tudtak visszajönni a városba.

A szülők igénye egyre határozottabb volt, gyermeküket vallásos szellemű (katolikus szellemű) is-

kolában szerették volna taníttatni. A Svetits elemi iskolából a 6. osztály után a lányoknak volt lehetőségük tovább menni, a fiúknak azonban nem. Erre a helyzetre is kellett megoldást találni.

Mindezeket látva elhatároztam, hogy az Egyházmegye indítja el a piarista gimnázium jogutódjaként a Szent József Gimnázium és Kollégiumot. Megindult a szervezés, és 1996-ban aláírtam az intézmény alapítólevelét. Így 1996 szeptemberében megkezdődhetett a tanítás.

A „Szent József Gimnázium” névválasztással két szentre akartunk utalni. Az első Szent József a Szent Család feje – Jézus nevelő apja. Az ő feladata az volt, hogy vigyázzon és gondoskodjon a felnövekvő Jézusról. A katolikus iskoláknak valami hasonló a szerepe: vigyázni, nevelni, teljes emberré formálni a fiatalokat. A József név másik szentje – Kalazanci Szent József, a piarista rend alapítója, a piarista nevelési eszményt két latin szóban fejezte ki, amikor megszervezte iskoláit a szegény gyerekek számára: pietas et litterae – szabadon így fordíthatjuk – erkölcs és tudomány. megalkotója. Ezt a rend által évszázadok alatt kifejlesztett nevelési eszményt szeretnénk követni.

Bosák Nándor püspök, a Szent József Gimnázium alapítója

Az egyházi ingatlanok rendezése a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területén a volt Piarista Gimnázium épületének átadásával befejeződött.

A Szent Anna utca 17. szám alatti épület az eddigihez képest kisebb létszámú, 12 osztályos fiúgimnázium számára lett átalakítva. Az átalakítás során Dr. Kőszeghy Artilla a felújítás terveit készítő építészmérnök figyelembe vette az épület eredeti állapotát, valamint azt, hogy műemléki környezetben helyezkedik el, és maga is helyi védettséget élvez.

A felújított épület kétségtelenül ma az ország egyik legszebb középiskolája, ahol nemcsak az eredeti terrors burkolatot állították helyre, hanem a megkopott lépcső és az újjonnan kialakított emeleti aula is ugyanilyen burkolatot kapott. Az épület akadálymentesítése is megvalósult.

„1993-ban az egyház visszakapta a Varga u. 4. alatti épületet, ahol kialakításra került az egyházmegye központja, a püspökség. A Szent József Gimnázium alapításához hiányoztak az épületek. A Várossal kötött megállapodásokban a viszszaadási határidők – a Város pénzbeli kártalanításának függvényeként –, tolódtak. Az 1995/96-os tanév végén sikerült a Varga u. 2. alatti Kollégium földszintjén visszakapni egy kis részt, és a felépült új Tóth Árpád Gimnázium átköltözése következtében felszabadult, Szent Anna 19-et. A Varga u. 2. földszintjének, Szent Anna utca felőli felét és a Szent Anna 19. utcafronti részét két hónap alatt felújítottuk, hogy szeptemberben megkezdődhessen az oktatás. A Varga u. 2. alatti, volt piarista rendház épületének teljes visszakерülése lehetővé tette a kollégisták és a szükséges tantermek elhelyezését, kialakítását. A kollégium felújított konyhája hamar híressé vált a környék közintézményeiben.

2002-ben elkészült a tető felújítás, 2004-ben a Kollégium külseje újult meg, majd 2005. nyarán a teljes belső felújítást végeztük el. Ekkor már papíron az egyház visszakapta a Szent Anna 17. alatti lévő (volt Piarista Gimnázium) épületét, de gya-

korlatilag még nem adták át az ingatlant. 2006. nyarán ténylegesen visszakaptuk az iskolát. A felújítási tervek már engedélyezetten várták a kivitelezést.

2007. augusztus végére a teljes belső felújítás elkészült. A tornaterem felújítási költségei meghaladják anyagi lehetőségeinket. Eddig nem adódott pályázati lehetőség a közel 300 millióra becsült költségekhez. Az épület belső felújításának költsége önerőből, 600 millió Ft-ba került.”

Fodor András püspöki helynök, gazdasági igazgató 2007 szeptemberében a Szent József Gimnázium és Kollégium megkezdheti munkáját a Kalazanci Szent József Piarista Gimnázium közel 105 éves épületében.

„Gimnáziumunk távlati fejlődésének irányát elsősorban a piarista hagyomány határozza meg, így hitvallásunkban kulcsszerephez jut az erkölcs

Dr. Pogány Béláné igazgatónő

és a tudomány. Emellett természetesen különös figyelemben részesítjük a legújabb kutatási eredményekre támaszkodó mentálhigiénés nevelést, az egészséges életmódhoz elengedhetetlen sportolást, a környezettudatos viselkedésformák kialakítását, és nem utolsósorban nemzeti hagyományaink megőrzését. Iskolánk legfőbb célja, hogy olyan keresztény szellemben nevelt férfiakat bocsássunk útjukra, akik a társadalom bármely területén, mind magán, mind közemberként magas erkölcsi-ségű, Krisztus tanításából és tanításáért áldozatot hozni képes életet élnek.

Erkölcsei szinten olyan értékeket kívánunk közvetíteni a fiatalok felé, amelyek meggyőződésünk szerint maradandóan megszilárdítják országunk társadalmi struktúráját. Tanáraink személyes példájukkal, és jó tanácsaikkal is készek segíteni a fiatalok felkészülését. Ugyancsak létfontosságúnak ítéljük, hogy országunk szépségeinek megismerése által egészséges hazaszeretetet alakítsunk ki fiataljainkban. Katolikus gimnáziumról lévén szó, természetesen alapvetően keresztény erkölcsiség-re alapozzuk mindennapi tevékenységünket, és figyelni szeretnénk arra, hogy etikai alapelveink ne csupán üres szövegek formájában létezzenek, hanem embertársainkkal szemben tanúsított viselkedésünkben naponta megelevenedjenek.

Ami a tudományt illeti, magas szintű magyar nyelv- és irodalom, illetve történelemoktatással ki-

vánjuk erősíteni fiaink szép magyar beszédét, helyesírását, és eredettudatát. Célunk továbbá, hogy diákjaink használható nyelvtudásra tegyenek szert, ezért angol, német, olasz, és francia szakos kollégáink nagy lelkesedéssel készítik fel tanulóinkat a kétszintű érettségire, illetve a közép-, és felsőfokú nyelvvizsgákra. A szakmai felkészültség fontosságát felismerve, iskolánkban számítástechnikai alapismeretek tantárgyból ECDL bizonyítvány megszerzését tettük lehetővé, illetve kiemelt kommunikációs oktatást indítottunk be, amelynek eredményeképp mozgókép és média ismeretek tantárgyból emeltszintű érettségi vizsga tehető. Középtávú terveink között emeltszintű OKJ képzés beindítása is szerepel.

Kezdő évfolyamokon önismereti pszichodráma foglalkozásokat is tartunk, különleges sportolási lehetőségeink közé tartozik a floorball, illetve a hagyományörző íjászat.

Dr. Pogány Béláné a Szent József Gimnázium igazgatója

PIARISTA DIÁKOK EMLÉKEZNEK

Vasváry József, piarista konfráter

1988. június 19-én a Szent Anna templom harangja hívására: „Vivos voco, mortui plango pulgure frango.” (Hívom az élőket, siratom a halottakat, elhárítom a vilálmokat) egy összevont piarista öregdiák találkozózn elsőként az országban megalakítottuk a betiltott Piarista Diákszövetség Debreceni Tagozatát. A Szlopnayai emléktáblát felavattuk a Római Katolikus Plébánia kapuboltzatában. Dr. Jelenits István Főtitelendő Tartományfőnök úr szentelte fel, az emlékbeszédet, mint megválasztott titkár (1988-1996) én mondtam. Megemlékezve a háborúról, a diktatúráról megemlégettem: „A gondviselés megkímélte gimnáziumunkat és a Szent Anna templomot az 1944. június 2-i amerikai bombázástól. Ugyanakkor volt áldozatos tanárainkat, növendékeinket a háború és a diktatúra próbatétel alá vette, a közös keresztthordozás szenvedéseit e szavakkal jellemezhetjük: Fluctuat nec mergitur!”

Írásban és szóban már közismert, hogy milyen nagy értékű emléktáblák, szobrok, egy száz éves piarista zászló (értékben ki nem fejezhető, egy-

Bence Tamás, „Piarista”

1943-ban iratkoztam be a piaristák debreceni gimnáziumába. Javában tartott a háború, de mi, tízévesek, csak arra gondoltunk, hogy sok-sok év tanulás áll előttnk, s nekünk is olyan szép egyensapkánk lesz, mint a „nagyfiúknak”, egy ezüst zsinórral az oldalán. Hamar beilleszkedtünk az iskola légkörébe, amelyet a rendszeresség, a nem tehernek érzett fegyelem és a komoly tanulás megkedveltetése jellemezett.

Nem is sejtettem ekkor, hogy az előttem álló nyolc év milyen negatív fordulatokat tartogat. Az egyetemi felvételin a tanulmányi osztályon azt kérdezték tőlem, azt a nyolc évet miért kellett három gimnáziumban elvégeznem. Mert bizony ez volt a helyzet. Ugyanabban az épületben tanultam nyolc évig, öt évig piarista diákként, két évig jártam a Révai Gimnáziumba, egy évig pedig a Csokonai-

Az első év majdnem békebeli viszonyok között telt, de hamarabb fejeződött be a bombázások miatt. A második évet el sem kezdhettük, hiszen a háború, a front abszolút közelségbe került. A város elfoglalása után iskolánk szovjet hadikórházzá alakult át, s az egyetlen oktatásra alkalmas iskolaépület az ősi Kollégium volt, amely 1945 februárjában befogadta a város összes gimnazistáját. 60-80-100 fős osztályok voltak, s el lehet képzelni, milyen színvonalú oktatás folyt ebben az időben. Közben folyt már a piarista rendház (jelenleg a Szent József Gimnázium Kollégiuma) egy részének iskolává való átalakítása és berendezése, és márciustól a piarista diákok már itt folytathatták az 1944/45-ös tanévet, amely valójában csupán pár hónapig tartott.

A szentelési ünnepség során Bosák Nándor püspök Szent Gellért emlékérmeket adott át Fodor András püspöki helynöknek, az egyházmegye gazdasági igazgatójának, megköszönve ezzel azt a közel 15 éves munkát, amit az egyházi ingatlanok rendezéséért, és ezek felújításáért tett. 2005-ben a volt Piarista Gimnázium visszaszerzésével befejeződött az ingatlanok rendezése az egyházmegyében.

A szentelési ünnepség végén az öregdiákok nevében Várkövy Károly a Piarista Diákkör Debreceni Tagozatának elnöke a katolikus oktatás folytatásának jeleként átadta a Szent József Gimnázium diákjainak azt a 100 éve készült zászlót, amelyet egykor a Svetits Gimnáziumban tanító a Miasszonyunkról Nevezett Iskolanővérek készítettek. A különleges tüffestéssel készült zászló az eredeti dokumentum szerint nemcsak a piarista diákok részére készült, hanem az egész Debrecen ifjúsága egységét szimbolizálta.

Fodor András atyja

di történelmi műemlék) kerültek általunk megmentésre. Ezeket továbbörzésre át fogjuk adni az „utódjelölt” Szent József Gimnáziumnak – ha a volt Csokonai Gimnázium, egykori Alma Mater épületünk átadásra kerül. Köszönjük dr. Pogány Béláné Igazgató Úrnó eddigi zívés és sokoldalú közreműködését és mindenben való egyetértését. Isten tartsa meg jóindulatát! Jó egészséget kívánunk neki, s azt, hogy sokáig igazgató maradjon.

Egy hivatalos kimutatás szerint Trianon előtt 24 gimnáziumot és 2 népiskolát tartott fenn a piarista rend. Egy 1941-es kimutatás szerint 12 gimnáziumban 5113 piarista diák tanult. A piarista rend kitűnt kiváló, magasrendű egyetemet végzett tanáiraival, akik közül hat volt egyetemi nyilvános tanár egyetemi katedrával. Az államosításkor a 10 gimnáziumban 8000 tanuló volt. A kiváló tanári gárdát igazolja, hogy Szlopnay Elek háromszor volt a rend provinciálisja, a volt gimnázium tanárai közül heten lettek igazgatók. Egyik igazgatója, dr. Bátor József megalakította az első magyar piarista

rendtartományt az USA-ban négy volt debreceni piarista tanárral.

Az államosításkor a rendet feloszlatták és több helyre hurcolták az AVH gépkocsijaival. Rájuk fogták, hogy klerikális reakcióskorra nem lehet az ifjúság nevelését bízni. Én tudom, hiszen engem nyolc évig tanítottak az atyák, hogy nem voltak reakcióskorok, klerikálisok, sem szenteskedők, ajtatoskodók. A reverendában áldozatos lélek, nagy- nagy szeretet lakozott, ugyanakkor közvetlenek, ha kellett, játszóársai voltak a diákoknak. Minden növendékből, még a legvásottabb diákból is hasznos, munkás, becsületes, hazaszerető, valóságos, tetőtől talpig férfit igyekeztek faragni.

A piarista tanárok, professzorok jeles tankönyvírók voltak. Majd minden tárgyban voltak könyveik, melyek jól illusztráltak, érthetőek és a témától függetlenül olvasmányosak is voltak. Egy-egy tankönyv több évig érvényben volt. Ha valami újszerű adat, felfedezés vagy a szaktárgyban modernebb változás történt, azt magyaríratként fűzték a tananyaghoz, melyet a diákok fűzetben rögzítettek.

ban befogadta a város összes gimnazistáját. 60-80-100 fős osztályok voltak, s el lehet képzelni, milyen színvonalú oktatás folyt ebben az időben. Közben folyt már a piarista rendház (jelenleg a Szent József Gimnázium Kollégiuma) egy részének iskolává való átalakítása és berendezése, és márciustól a piarista diákok már itt folytathatták az 1944/45-ös tanévet, amely valójában csupán pár hónapig tartott.

1945 nyarán a szovjet hadikórház kiürítette az épületet. Főlölesleges naturalista stílusban részleteznem, mi maradt utánuk. A fertőtlenítés, a soha nem látott méretű takarítás, sikálás, meszelés után szeptemberben, mint komoly harmadikosok, immár három ezüstsínórral a sapkánkon, kezdhettük a tanulást régi iskolánkban. Három év adatott még meg nekünk, hogy a régi szellemben, a régi tanárokkal és osztálytársakkal ott folytassuk, ahol 1944 májusában abbahagytuk.

1948 júniusában az utolsó tanítási napon szokatlan, folyamatos cseppetessel hívtak bennünket az udvarra, ahol igazgatónk bejelentette: iskolánkat államosították, így e pillanattól kezdve az oktatási tevékenység folytatása megszűnik. Bizonyítványunkat pár nap múlva a rendházban átvehetjük. Az államo-

sítás– gyárak, üzletek, iskolák kártalanítás nélküli, igazságtalan és megszegényítő elrablása– véget vetett a piaristák magas színvonalú oktató- és nevelő munkájának, annak a légkörnek és szellemnek, ami ennek az iskolának lényege és értéke volt.

A következő tanévre már erősen jellemző volt egy bizonyos fokú szabadosság, új tanárokat kellett megismernünk, teljesen új szellemű- és tartalmú tankönyvekből kellett tanulnunk. Mintegy fájdalomdjákként a gimnáziumot a kiváló piarista nyelvtudósról, Révai Miklósról neveztek el, de két év múltán az ő neve is csípte a hatalom szemét, s az iskola megkapta a Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium nevet, így lett a mi osztályunk a Csokonai első érettségiző osztálya. Tablónk nincs, mert akkori bölcs igazgatónk (neve és emléke maradjon a lomtárban) nem engedélyezte, mint nevelésügyi polgári csökevény.

Az 1943-as elsősökből tizenketten maradtunk az 1951. júniusi érettségire, s ebből nyolcan még abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy emlékezhetünk régi tanárainkra és azóta eltávozott osztálytársainkra, és felidézhetjük magunkban a viharos nyolc évet.

ÚJ HUMANIZMUST EURÓPÁNAK

Egyetemi oktatók konferenciája Rómában, 2007. június 21-24.

A humanizmus bölcsője Európa, és bármennyire is próbálják és próbálták szembeállítani a hittel és a kereszténységgel, a két gondolatvilág egy töről fakad, átjárja és kiegészíti egymást: Jézus áldozatának célja és értelme az ember üdvözítése, a leghumanistább törekvés, ami elképzelhető. A legnagyobbaknál – da Vincinél, Michelangelónál, akik a reneszánsz művészetben reprezentálják az irányzatot – sem vált soha ketté a két eszme, gondoljunk csak az Utolsó vacsora vagy a Pietà csodájára. Éppen ezért megdöbbentő, hogy az Európai Unió nyögvenyelősen születő alkotmányából valamilyen fals emberközpontúság téveszméjétől vezetve ki akarják hagyni a keresztény gyökereket. Talán ez a felismerés is vezette az egyházat, amikor 2007. június 21-24. között az EU-t életre hívó 1957-es Római Egyez-

nosságában kell kicsúcsosodnia. Az egységen belül lehetséges és szükséges a kulturális és nyelvi sokszínűség megőrzése, a természettudományos kutatásnak is éppen úgy az embert kell a középpontba állítani – és nemcsak egy gépként működő sejtalmaznak felfogni – mint a humán tudományoknak. Az egyetemi oktatók felelőssége éppen az, hogy az új humanizmusra neveljék is az ifjúságot, ne csak a szűken vett szakmára képezzék a jövő nemzedéket. Ennek fontos tényezőjeként említették többen is a minőségre törekvést az esztétikai ízlésvilág és értékfelismerés formálásában, így pl. az egyházi zene területén is.

Mélységes hálával tartozunk a jó Istennek és egyházmegyénknek azért, hogy Debrecenből ötven – Kedvesné Herczegh Mária, Kovács Szilárd, Ujhelyi Mária, feleségem és

ra képes és halálos vétek azt az értékek rombolására vagy – ad absurdum – emberi életek kioltásának rafinált módszereire fordítani, és itt nem is feltétlenül csak a gyilkos fegyverekre, hanem az abortuszra vagy eutanáziára is gondolok.

Az élmények közül külön ki szeretném emelni a pápai audienciát, amelyre az impozáns VI. Pál teremben került sor. A konferencia küldöttei izgatottan várták a Szentatyát, akit hatalmas ovációval fogadtak. Ugyanannak a szeretetnek az áradását éreztem át, amellyel a tavalyi valenciai család találkozó résztvevői köszöntötték őt. Erdő Péter összegezte a konferencián elhangzottakat a Szentatyá számára, aki válaszában megerősítette: „a modern kor válságának gyökere Isten száműzése az ember életéből... A kereszténység szükséges ahhoz, hogy megtaláljuk az új humanizmus igazi értelmét”, ami nem más, mint „Isten – a Szeretet – emberi arcának kinyilatkoztatása Jézus Krisztusban.” Hit és tudás tehát nem ellentétesek, ellenkezőleg: „ha nem ismerjük meg Istent Krisztusban..., az egész valóság egy megfejthetetlen rejtvénynyé válik.” (Erről bővebben lásd a Magyar Kurír honlapján olvasható részletes ismertetést.)

Személyesen az út legnagyobb ajándékának azonban azt a szentmisét tartom, amelyet az egyik fő szervező, Pákozdi István atya tartott kizárólag a magyar küldöttség tagjai számára egy bájos kis téren egy nem kevésbé elbűvölő templomban, amely Szent Egyed nevét viseli. Kántorunk, Szilárd, a rá jellemző magas szakmai hozzáértéssel és lelkesedéssel gondoskodott arról, hogy az áhítatot a megfelelő

liturgikus zene is fokozza, amelyet mind az ötünk aktív részvételével be is tanított a delegáció többi tagjának. Szállásunk, a Szent István-ház kényelméről és igazi otthoni hangulatáról is csak a legnagyobb elismerés hangján lehet szólni, hála az ott dolgozó kalocsai iskolanővérek áldozatos munkájának. És ahogy ez már ilyenkor lenni szokott, a similiből simili gaudet (hasonló a hasonlóknak örül) elve alapján a magyar küldöttek körében termékeny eszmecserek és szeretettől indított kapcsolatok alakultak ki, ami a konferencia fő gondolatainak hazai továbbvitelében is ígéretes lehet.

Lielí Pál

mény aláírásának 50. évfordulóján összehívta az elkötelezett európai egyetemi oktatók konferenciáját. Az összejövetel, amelynek spiritus rectora Erdő Péter bíboros úr volt, az „Új humanizmust Európának” mottót tűzte zászlajára. Mivel a programról az Új Ember 2007. július 1-én részletes beszámolót közölt, nem feladatomban a főbb megállapítások újbóli összegzése. Inkább annak a személyes benyomásomnak adok hangot, hogy a konferencia kezdete vagy folytatása lehet egy olyan gondolkodási folyamatnak, hogy az ötven évvel ezelőtt Rómában megfogalmazott integrációs elképzeléseknek nem feltétlenül az általános és mindent felfaló globális fogyasztás azo-

jómagam – a magyar delegáció tagjai lehetünk. Természetesen rendkívüli élmény volt egyházunk központjának, Rómának végtelen történelmi gazdagságát látni, szentmisén részt venni a Szent Péter és a Lateráni Szent János bazilikában – ez utóbbit a konferencia záróaktusaként Erdő Péter bíboros úr főcelebrálta – megállni az anyai fájdalom leggyönyörűbb művészi megfogalmazása, Michelangelo fentebb már említett Pietája előtt, megdöbbenni a teremtés nagyszerűségén és az utolsó ítélet lenyűgöző vízióján a Sixtusi kápolnában. Az ókori Róma romjaiban is monumentális emlékei szintén azt sugallják, hogy az Istentől kapott emberi alkotó szellem tényleg csodák-

BESZÉLGETÉS AZ EZÜSTMISÉS GÁSPÁR MÁTYÁS PLÉBÁNOSSEL

Gáspár Mátyás a Nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya társszékesegyház plébánosa, ebben az évben ünnepli felszentelésének 25. évfordulóját. Ezüstmiséjét október 8-án hétfőn este 5 órakor tartja. Sík Sándor, kedvelt költőjének versével további szolgálatához Isten áldását kívánom az olvasók nevében.

Tösgyökeres mezőkövesdi vagyok, 1982-ben szenteltek pappá, 1991-ben Tiszadadán lettem plébános, majd a püspökladányi, tiszalöki, egykei plébánosi szolgálat után kerültem a nyíregyházi főplébániára.

A családban nyolcan születünk, hatan nőtünk fel, én voltam a legkisebb, ami összességében meghatározó élmény volt.

A család kedvenceként?

A nagyszüleim, mint legkisebbet kényeztetek, de ez csak a náluk tartózkodás idejére korlátozódott, otthon a legszigorúbb sorrendet követve mindenkihez igazodnom kellett. Megvolt, hogy ki kinek parancsolt... „nekem csak a kutya és a macska jutott.” – fogalmztuk meg viccesen. Ettől függetlenül boldog családban nőttem fel. 10 éves koromtól viszont nehéz időket éltünk meg, édesapám az akkori politikai nyomás hatására 23 évre külföldi tartózkodásra kényszerült. Kulák-

listára kerültünk, mindenünket elvették, édesapám két kg húsért két évet Recskben töltött....

A gyermekkorom nagyon meghatározó volt egész életemre. Az édesanyám mindig előttem van, ahogy éjjel nappal dolgozott. De ez a mentalitás a gyermeknevelésből sem maradt ki, 3-4 éves gyereknek már a kezébe adták a varrótűt, mert Mezőkövesden mindenki hímzett.

A fiúk is?

Igen, ott mindenki tudott varrni. Nagy pontosságra volt szükség. Óriási kertünkben 4-5 éves koromban már dolgoztam, mindenkinek saját része volt, amit neki kellett öntözni, gyomlálni. Édesapám nevelési elvei világosak, tiszták voltak, szerinte a gyereknek enni kell adni, de a többiért dolgozzon meg. Egyik este bátyámmal beszélgettünk a nevelésről, és idős édesanyám - aki az évek során szintén mély bölcsességre tett szert -, egyetlen mondatot tett hozzá, de abban benne volt egész életpéldája. „Egy szülőnek mindig tudnia kell azt, hogy gyermeke mit tesz, akkor is, ha nincs mellette. Úgy kell nevelni, hogy akkor is azt tegye, amit én engedek.” – mondta. Csak 6 osztálya volt, nem tanult, de 6 gyermeket fölnevelt.

Édesanyám életének utolsó 10 évét velem töltötte, amikor már nagyon beteg volt, akkor is őrizte anyaságát, az anyai ösztön nem engedte... A kamillianus nővérektől kapott egy babát, azt mindig az ölében tartotta. A nővérek azt mondták, ez tartja életben. Egész élete erről szólt, az anyaságról, a hivatásáról. Egész életében anya akart lenni.

A jelenlegi fogyasztói társadalom, a felgyorsult élet kiöli ezt az anyai öntudatot.

Édesanyámnak nem volt nyugdíja, egyszer azt találták neki mondani egy irodán, hogy azért nem kap nyugdíjat, mert egész életében nem dolgozott. Akkor édesanyám elmagyarázta, hogy mit jelent az, hogy munka. 8 gyermeket a világra hozni, hatot felnevelni, állatokat gondozni, földet művelni. A mai embernek érdekes a mun-

káról vallott felfogása. A jelen társadalomban a gyereknevelés nem munka, csak időpazarlás. De nem is munkának, inkább hivatásnak nevezném. Ha az édesanyák a helyükre kerülnének társadalmunkban, jobb világot élnénk.

Sokat jelenthetett az édesanyja...

A legnehezebb időkben is ő volt az erő, a biztos pont az életünkben. Édesanyámat tavaly temették el, és az egyik unokája megkérdezte: „Most már ki fog bennünket összegyűjteni?”

Minden évben összejött a közvetlen családom (20-30 fő) az édesanyám születésnapjára, valamint karácsonykor is találkoztunk. Amikor a szülők elmentek, szükségét éreztük annak, hogy ne szakadjanak meg ezek a találkozások.

Úgy tudom nagyobb találkozót is szerveznek.

Igen, az a Gáspár-találkozó mintegy 100 fővel, tagjai dédnagyapámnak a leszármazottai. 1995-ben kezdődött és két évenként rendezzük meg mindig más helyszínen. Minden alkalommal a közös vacsora után felállítjuk az élő családfát, felül a dédnagyapám fényképével, közben megismerkedünk az új tagokkal, akinek be kell mutatkozni. Mindezt szentmisével megszentelve.

Mindenki vallásos?

Nagyon kevesen, de a hagyománytisztélet nagyon erős mindenki számára. Egy hétvégét együtt töltünk, és abból a megszokott imádság sem hiányzik.

Mit tart legnagyobb kincsnek az életében?

Az édesanyámat. Utolsó pillanatig, a hosszú szenvedésével is tanított.

Mi jelent a legnagyobb örömet?

Amikor a plébánián bemegek az ebédlőbe és a káplán atyák nem hagyják abba a beszélgetést. Megbízhatnak bennem. Az örömöm tehát a közösséghez kötődik, valószínű ez is a nagycsaládban élés hozadéka. Még soha nem voltam egyedül pap. Mindig közösségben éltem.

Hogyan fogalmazná meg az igazi irgalom lényegét?

Látjuk Jézust, hogy önmagával szemben mennyire szigorú és az emberrel szemben pedig végtelenül türelmes. Kivárja amíg az ember visszatér bűneiből. Ő végtelenül irgalmas.

Legfontosabb tulajdonsága?

Szeretnék türelmes lenni.

Hol tölti a szabadidejét?

Korábban hetente jártam úszni Tiszaújvárosba, de szívesen visszajárok kerékpározni korábbi plébánosi helyemre Egyekre, a Tisza parti töltésre. A kerékpározás segít a gondolkodásban, a jó meglátások, letisztult gondolatok megszületésében... A szenvedések a belső küzdelmek előre viszik az embert. Az Úr Jézus soha nem hagyta jóvá a bűnt, látta, nyugodtan szemlélte a világot, és ezzel a szemlélésével az embert megváltotta. Ebben kell

Sík Sándor

Emlékezés az otthoniakra

A nevükre aranyos napfény
Ragyogja be mindig a lelkem.

Sokszor-sokszor gondolok rájuk,
S mindig mosolyos dallal telten.
És mindig újak énekem.

Sokszor, mikor ködös az alkony,
Sokszor, mikor könnyes az este:
Suhogva bont szárnyat a lelkem
És suhanón száll messze-messze.

Olyankor hozzájuk megyek.
Hangtalan-halkan odalépek.
Olyankor elnémul az ajkuk,
És félig-sejtett sejtelemképp

Reszket a lámpa fénye rajtuk.
És nem tudják, hogy ott vagyok.
Olyankor megrebben a lelkük,
Mint halk szellőn fodra a tónak.

Valahogy a lelkemet érzik,
S nem is tudják, hogy rám gondolnak,
Csak összeragyog a szemük.
Nem is tudják, hogy láttam őket,

Nem is tudják, hogy köztük jártam,
Hogy megfürdöttem a lelkükben:
Gyümölcsillatú napsugárban.
S hogy csupa illat a szobám.

eljutnunk addig szintig, hogy a sok rosszban, a meg nem értettségben is nyugodtak maradjunk... és közben ami fáj, az előrevigyen bennünket.

Hol érzi magát otthon?

Ahol éppen vagyok, de ez nem a helytől függ. Szeretek Nyíregyházán élni, jó a közösségünk a káplán atyákkal.

Mit tenne másként?

Nyilván sok hibát követtem el, de nagyobb döntésben mint a papi hivatás választása, nem változtatnék.

Mit olvas szívesen?

Ha időm engedi főleg lelki olvasmányokat. Kempis Tamás mindennapi társam ebben. A szépirodalmi műfajban inkább a verseket kedvelem. Arany János több versét meg is tanultam,

gyakran Sík Sándor világos tiszta tanulmányában, a lélekvivódásaiban, leíró verseiben gyönyörködök. De az is előfordult, hogy amikor nagyon szomorú voltam, elővettem „A kis Herceg” c. könyvet, és mire a végére jutottam elmúlt a szomorúságom.

Kedvenc evangéliumi részlet.

Ebben az évben ezüstmisémhez érve nem változtattam meg a jelmondatomat. „Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért.” (Jn.15,13)

Amiben felnőttem, az az alapélmény, annak a vágya végigkísér egész életemen. Igazán boldognak csak a közösségben tudom magam érezni.

Kovács Ágnes

Családi oldal

CSALÁDOS TÁBOR

egy édesanya szemével, Telkibánya 2007.

Ebben az évben negyedik alkalommal vettünk részt a Megtestesülés Plébánia által meghirdetett családi táborban, évről-évre növekvő gyereklétszámmal. Az idén már Rebeka lányunk is eljött velünk, aki augusztusban volt 8 hónapos.

Kissé körülményesnek tűnő indulást követően, szép úttal a hátunk mögött érkezünk Telkibányára, most először erre a táborhelyre. Ami rögtön megtetszett, az hogy a szálláshelyek egy nagy parkos részt öleltek körbe, amely később a „nagy beszélgetések”, játékok színtere volt, s a házak mellett sétálva mindenki tudott találkozni-beszélgetni másokkal. Az együtt töltött idő talán legnagyobb ajándéka ez volt sokunk számára. A mindennapokban, vasárnapi misék utáni rövid beszélgetésekben sokszor nincs időnk igazán „találkozni” a másikkal, erre itt jó lehetőség adódott. Jó ötletnek bizonyult a park közepére helyezett „beszélgétősarok” is, ahol a gyertya fénye és csendje mellett lehetett személyes beszélgetéseket folytatni plébánosunkkal.

Számos érdekes, kellemes, talán kisérfárasztó programban volt részünk (mindennapi szentmisék, lelki nap, túrák, akadályverseny, gála, táncest és még sorolhatnánk), de nem ezekről szeretnék írni. Sokkal inkább arról, hogy milyen maradandó élményt tud adni egy ilyen tábor a családnak, együtt és külön-külön.

Legyen bármilyen jó a nyári tervezés, a gyerekeink mindig a „családost” várják a legjobban, és nem tud olyan so-

káig tartani, hogy ne akarnának még egy kicsit maradni. Van valami varázsa az így együtt, de mégis külön töltött időnek.

Saját és persze mások gyerekeit látva érdekes megfigyelni, hogyan változnak évről-évre, hogyan alakulnak a közösségben, vesznek részt egyre önállóbban a közös feladatokban. Sok kicsi, aki egyik évben még folyton a szülei mellett volt, a következő évben, az ismerős arcok között feltalálja magát, fokról-fokra önálló sodródik. A nagyobbacsok tanulják, hogyan kell vigyázni egymásra, saját holmijukra, hogyan tartsanak rendet maguk körül, hogyan figyeljenek arra, hogy örömet szerezzenek a környezetüknek. A kamaszaink tanulják, hogyan lehet önálló sodródni, próbálgatják, meddig mehetnek el lazaságban, de megtanulják azt is, hogy együttműködés nélkül nem tudunk közös megoldásokat találni, s hogy a család milyen értéket jelent számukra. Jó, hogy ebben a közegben van kivel beszélgetni az élet nagy dolgairól.

És hogy a felnőtteket se hagyjuk ki – mi is sokat tanulhatunk egymástól: odafigyelést, türelmet, szeretetet, örömet.

A különböző korosztályok egymás mellett élésének egyszerű lehetősége ez az egy hét, hisz a legkisebb táborozó az idén még „pocaklakó” volt, a legidősebbek pedig 80. évüket „tapossák”.

A táborban összegyűjtött élmények adhatnak aztán erőt a mindennapokban, a nehézségek idején. Jó tudni és érezni azt, hogy egy élő közösség tagjai vagyunk, hogy számíthatunk egymásra.

Berényiné Dr. Felszeghy Márta

CSALÁDOS TÁBOR

Egy „egyéni résztvevő” szemével

A Megtestesülés plébánián több közösségnek tagjaként eddig a plébánia által szervezett minden családi táborban, így az idén is részvettem.

Telkibánya szép fekvésű, rendezett barátságos falu a Zempléni. A tábor elhelyezése - közel a faluhoz de mégis a természet ölen, csörgedező kis patak, sok fával -, ideális kicsik és nagyok számára egyaránt. Ami a szállást illeti, kedves emberek közé, testvéri légkörbe kerültem, a szobát öten osztottuk meg egymással, rajtam kívül ketten voltak még, akik a családjuk nélkül jöttek, és azt hiszem az ő nevükben is mondhatom, saját család nélkül, de egy nagy családban testvérnek, családtagnak érezhettük magunkat. Mindenki nyitott szívvel érkezett ide, készen arra, hogy elfogadjon és segítse, ha kell, szolgálja a másikat.

Természetesen már az első este megalkultak a tábori „nagy családok” csapatok, ügyesen egybegyűjtve egy-egy valódi család köré az egyedül érkezett fiatalokat és idősebbeket. Közel hoztak minket egymáshoz a komolyabb feladatok: a reggeli és esti imák, reggeli torna és az étkezések körüli szolgálatok, amelyekben a „család apraja-nagyja” kivette részét. A tetőpont a fesztiválra való készülés volt és a csapatok akadályversenye, az utolsó napon. Ekkorra igazi, egymást segítő és kiegészítő többgenerációs családdá váltunk, a 8 hónapos babától az ovisok, kisiskolások, gimnazisták, fiatal szülőkön keresztül a nagymama korúakig.

A lelki napon Obbágy atya olyan témákról beszélt nekünk, felnőtteknek, amelyek mindannyiunkat mélyen érintenek. Többek között arról, milyen utat építsen a család a gyermek számára a hit felé, illetve a szenvedésről és annak értelméről.

Ezen a héten közelkerültünk egymáshoz. Nyugalmat, derűt, egymásra odafigyelő embereket találtam.

Hazatérve a vasárnapi mise végén boldogan énekeltük együtt az itthon maradtaknak plébániánk új himnuszát: *Mester hol lakol...?*, amelynek refrénje válasz mindenki számára (számomra is) aki tétovázik eltöltönné akár egyéni résztvevőként is egy hetet jövőre a családi táborban: *„Jöjjetek hozzám, és bátran higgyetek Szeressétek egymást, mint én szerettelek Íme az ország itt van köztetek.”*

Dr. Papp Imréné Mária

DOMBRÁD

A dombrádi Római Katolikus Egyházközséget 1937-ben alapították. Jelenleg a kisvárdai esperesi kerülethez tartozik, a Tisza partján a Rétközben. Az egyházközséghez jelenleg 2 filia tartozik: Tiszakanyár és Kistiszahát, az előbbi, mint misézőhely. Római katolikusok száma: 702 fő Dombrádon és 219 fő Tiszakanyáron. A település központjában álló templom 1972-ben épült. A nagyméretű Magyarok Nagyasszonyát ábrázoló szentélyfreskóját Takács István festőművész festette 1981-ben. Jelenlegi plébánosa: Hasulyó András. Az egyházközség idáig 3 papot adott az egyházmegyének: Faragó Sándort, Molnár Józsefet és Katona Istvánt.

Dombrád a megye legrégebben léteült települései közé tartozik. Első okleveles említése: 1067 körül a Százdi apátság alapítólevelében, mint adománybirtok szerepel. Az 1332/37. évi pápai tizedjegyzék szerint már temploma van. A templom a településen kívül a Rét által körülzárt szigeten, a mai Templomdombon állt. A reformáció hatására (1550-ben), a lakosság reformátussá lett, a templom pedig birtokukba került. A megmaradt kis létszámú katolikusság előbb a kisvárdai, majd 1830-tól a kékcesei plébániához került. XIX. sz.-ban a katolikus hitben élő dombrádiak száma növekedésnek indult, olyannyira, hogy a hívek Fábrly Imre kékcesei adminisztrátor plébánossal az egyházmegyéhez folyamodtak templom-építési engedélyért, és 1902-ben kápolnát építettek, amit Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szenteltek fel. Harangját pedig 1935-ben. A kápolna az 1896-ban alakult római katolikus iskola mellé épült. Az iskola 1994-ig működött az állami iskola részeként, ma már üresen áll. A kápolna építése

a hitéletet is fellendítette. „Ezekre való tekintettel az egyházmegyei hatóság az 1938. március 16-án kiadott dekrétumával a Kékcséhez tartozó Dombrád fiókegyházat plébániai rangra emelte és az 1902-ben Fábrly plébános által épített templomát plébánia-templomnak nyilvánította, egyben a Tiszakanyár fiókegyházat 1937-ben épült iskolakápolnájával Kékcsétől Dombrárhoz átcsatolta”. Az egyházközség első plébánosa: Ast Ferenc volt

(1938-1947). Az egyházközség hívei hitben jámbor és buzgó, egyszerű, földművelők voltak. A temetéskor igyekeztek mindenkinek egyformán megadni a végtisztességet, a fiatalokat fehér, a középkorúakat színes, az idős híveket fekete zászlóval kísérték végső nyughelyükre. Ma már ez a szokás feledésbe merült. Időközben a plébániatemplom a rossz alapozásnak köszönhetően megrokkant, valamint a terjeszkedő település központjától

plébános, aki általános perselyezést kezdeményezett, valamint a református segédlelkész is, aki a későbbiekben anyagi támogatást is küldött a plébániának. A jó kapcsolat a két egyház között ma is megtapasztalható. Az ökumenikus hetek, valamint a templombúcsú alkalmával, amelyen mind a két egyház hívei szép számmal részt vesznek. A templom belső kiképzését már Dinya Vince plébános fejezte be. A templom mellett található kő-

Hasulyó András plébános

születet, még a régi templom udvaráról hozták át és állítottak fel 1982-ben. A munkálatok ezzel nem értek a végére. Az idén ugyanis elkezdődött a plébánia épületének felújítása. 2007. májusában pedig új stációképeket kapott az egyházközség egy ismeretlen adományozó jóvoltából. Továbbá a templom szobrai is teljes felújításon estek át az elmúlt hónapokban. Az anyagi keretek bár szűkösek, de Isten segítségével, ha lassan is, de szépen megújul a plébánia és vele együtt az egyházközség lelki élete is. Szervezés alatt áll egy Szentírás olvasó társulat létrehozása, és a

hívek igyekeznek kivenni részüket minden egyes nagyobb egyházi esemény megszervezéséből. Minden hónap 3. vasárnapján pedig a veresmarti görög katolikus parókus tart liturgiát, amin mind a római, mind a görög katolikus hívek részt vesznek. Valamint lelkesen zarándokolnak el minden évben Máriapócsra, az egyházmegye búcsújára is.

hívek igyekeznek kivenni részüket minden egyes nagyobb egyházi esemény megszervezéséből. Minden hónap 3. vasárnapján pedig a veresmarti görög katolikus parókus tart liturgiát, amin mind a római, mind a görög katolikus hívek részt vesznek. Valamint lelkesen zarándokolnak el minden évben Máriapócsra, az egyházmegye búcsújára is.

Szöveg: Katona Éva
Fotó: Sebestyén István

ÚJ NŐVÉRKÖZÖSSÉG DEBRECENBEN

Betánia Plébániai Nővéreközösség

„Betánia... az a hely, ahol Jézus gyakran megpihent, ahol mindig jó szívvel fogadták. Itt fogadta el Mária és Márta szolgálatát, itt hívta elő a sírból a halott Lázárt. Innen indult újra és újra Jeruzsálembe, abba a városba, ahol saját szavai szerint: sokat kell szenvednie... Innen indult a jeruzsálemi bevonulásra, és innen küldte előre az utolsó vacsora előkészítésére is tanítványait. A Mesternek mindent a titkát őrzi Betánia, és őrizni, élni akarja ez a Nővéreközösség.” (Betánia Plébániai Nővéreközösség szabályzata)

Évről-évre születnek szerzetesi hivatások, de ritka, amikor egy új közösséget alapítanak. Debrecenben 2006. 09. 04-én Bosák Nándor a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke hivatalosan is engedélyt adott a Debreceni Szent Család plébánia jóváhagyott szabályzata alapján, hogy a Betánia Plébániai Nővéreközösség megkezdje szolgálatát. A közösség egyházi státusza: „krisztushívók magántársasága”.

Az új társaság alapítását Fodor András plébános, püspöki helynök kezdeményezte, majd közösen Király Annával létrehozták a közösség szabályzatát. A nem mindennapi kezdeményezésről Király Anna osztotta meg velünk gondolatait, aki jelenleg a Betánia Plébániai Nővéreközösségben jelöltét tölti Debrecenben a Szent Család plébánián.

– Tulajdonképpen két irányból indult az új társaság születése. Fodor András plébános a Tócsókertben – korábban a város egyik legrégebbi kertészségében, a ma már több mint negyvenezer főt számláló lakótelepén – az 1998-ban megépülő plébániára több szerzetesrendet is hívott. Emberhiány miatt ennek a kérésnek nem tudtak eleget tenni a meghívott rendek. A plébános nem adta fel... Ugyanabban az időben – a Svetits gimnázistájaként – erősödött bennem a vágy a szerzetesi hivatás felé, majd András atya kezdeményezésére megszületett egy új közösség alapításának gondolata.

– Betánia. A név sokatmondó.

– A „Betánia” név, mindkettőnkben felvitt. A lelkiség volt az első, ami irányt adott. Körülbelül már tudtuk milyen feladatoknak, szabályoknak kellene eleget tenni apostoli társaság majdani tagjainak, így ezeket szem előtt tartva született meg az elnevezés. Jelenleg még egyedül töltöm a noviciátus időt, ideiglenes fogadalmat teszek 2007. október 8-án,

és reméljük, hogy néhány éven belül nagyobb létszámú közösségről is beszélhetünk.

– A rendek, közösségek alapítójuk által megfogalmazott szabályzat szerinti életformát követik.

– A szabályzat 2006. Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén született meg. Legfőképpen Máriára és Mártára irányult a figyelem a lelkiség meghatározásakor, amely szerint a közösség tagjaként, szívünk teljes szeretetével igyekszünk elmélyedni Mária Jézust hallgató figyelmességében, és Márta Jézust szolgáló szorgalmában. Az egyházközösségben szolgáló papokat, mint Jézus „másait” hallgatjuk és szolgáljuk, nem szűnve

Fodor András plébános

meg imádkozni értük. A templomot és környezetét, valamint a plébániát is igyekszünk a papsággal együttműködve olyanná formálni, hogy ott mindenki otthon érezze magát, úgy, mint Jézus Betániában. Jézus innen ment tanítani, ide tért vissza Jeruzsálemből, hogy megpihenjen.

Amikor Lázár kijött a sírból, Jézus azt mondta: „oldozzátok föl, hogy járni tudjon”. Ha Isten kegyelméből az egyházközösségben újjászületések, megtérések történnek, a Közösség tagjaként mindent készek vagyunk megtenni azért, hogy a megtértek megszabaduljanak a „halál” kötelekeitől, hogy újra „járni tudjanak”, és otthon érezzék magukat a plébánia liturgikus, Istent dicsőítő életében.

Jézus Betániából ment Jeruzsálembe, ahol sokan elutasították. Ma nagyon sok család, Jeruzsálemhez hasonlóan visszautasítja a papokban és hitoktatókban, az őket tanítani és üdvösségre vezetni akaró Jézust. Elszomorító ez az elutasítás, de Jézust befogadó lelkiségünkben erőt merítve, a szeretet találékonyságával adunk biztatást egymásnak, papoknak és hitoktatóknak, hogy ne fáradjunk bele az üdvösség jó hírének felkínálásába.

– Kevesen hallhattak még erről az alakuló apostoli társaságról. Miben nyilvánul meg ennek a jelenléte a plébánián, a közösség előtt?

– Jézus, János evangélista szerint a betániai vacsora után küldte előre Pétert és Jánost, hogy előkészítsék az utolsó vacsorát. Hiszünk, hogy az egyházi rend szentségét és az Eucharisziát – velünk maradásának szentségeit – ezen a vacsorán alapította Jézus. Ezért Közösségünk fő ünnepe Nagycsütörtök. Ennek emlékeztetere csütörtökönként „betániás” misét tartunk. Külsőleg nem sok a változás, de a miseszándékot, az imádságokat a szerzetesi hivatásokért ajánljuk fel. Ez már lassan tudatosodik az emberekben.

Fodor András plébános minden csütörtökön a szerzetesi hivatásokat érintő kérdésekről elmélkedik a betániás miséken a Szent Család templomban. „A szerzetesek úgy vélekednek a fogadalmakról, hogy számunkra az engedelmeség a legnehezebb” – emelte ki a plébános a legutóbbi alkalommal. – „Jézus az engedelmességgel szerezte meg számunkra az üdvösséget. Az engedelmeség addig nehéz, amíg nem jutunk el odáig, hogy azt szeretetből és nem a feladat, a törvény, vagy mások tekintélye miatt tegyük. Ha olyan szemé-

lyes szeretettel ragaszkodunk Istenhez, mint senki más, akkor vágyunk arra, hogy minden akaratát, gondolatát, megismerjük és teljesítsük.” Természetesen a „betániás” miséken az elmélkedések erősítik a szerzetesi hivatásokon keresztül a világi hívő ember élethivatását is. Ugyanígy a hívő ember számára is az engedelmeség jelentheti az egyik legnagyobb próbatételt „A hívő ember az imádságban talál rá Isten akaratára, és csak ezután tud engedelmeskedni. Az Istenhez való viszonyulásban belső, jóleső érzés az amikor az Isten megmutatja, felkínálja nekünk az ő akaratát és mi teljesíthetjük azt. Így juthatunk el az életszentség útjára.”

Kovács Ágnes

„ÚTRA FEL!”

Ifjúsági találkozó Máriapócon

Ezzel a mottóval és gondolatkörrrel tartottuk meg július 28-29-én Máriapócon, az Egyházmegyei Búcsút megelőző ifjúsági találkozónkat. A téma ihletője az augusztusi Máriazelli Ifjúsági Zarándoklat felhívása volt, melyet jónak tartottunk átgondolni nemcsak az oda utazókkal, hanem minden résztvevő fiatalal. A találkozó 50 fiatal és a kispapok részvételével intenzív programot kínált.

Tóth László atya a benső úton levésről elmélkedett. Az ószövetségi Jákob személyén keresztül mutatta be az atya, hogy mit jelent bensőleg úton lenni. Az Úr életünk háttérében, a saját adottságaink, az események és akadályok, a bennünket körülvevő személyek segítségével formál és alakít. Gazdánk nem csupán azt akarja, hogy legyünk ebben a világban, mint egy kiszolgáltatva a társadalom szeszélyeinek, hanem szeretné, ha válánk valakivé, mindinkább krisztusivá, érett keresztény fiatalá.

Az előadást egyéni, elgondolkodtató feladatok követték. Négy helyszínen kellett őszintén – önmagunk és Isten előtt – átnéznünk, hogy életünk útját milyen szellemi, lelki, fizikai adottságokkal járunk; életünk hátizsákjában milyen fontos vagy éppen haszontalan dolgot cipelünk; kik voltak és kik azok, akik segítenek vagy éppen visszahúznak bennünket a valakivé válás útján, és mindezeket az Oltárszentség elé vittük csendes imában.

Az egyéni feladatok során kapott gondolata-

tokat, felismeréseket és érzelmi megmozdulásainkat kiscsoportos beszélgetések keretében osztottuk meg egymással.

Ezt követően egy újabb előadást halottunk László atyától, melyben azt a társadalmi és egyházi környezetet vázolta fel, ahol mi keresztény fiatalok most utunkat járjuk. Bátorított az atya, hogy az elénk tornyosuló akadályok legyőzése lehetséges, és boldog emlékü II. János Pál pápa három idézetével és ezek értelmezésével segített megmutatni azokat az eszközöket, amelyek segítenek ebben.

Az előadást a kistemplomban tartott közös vesperás követte, amely szintén meglepetést tartogatott, hiszen ennek keretében tette le Csordás Gábor atya a papszentelését megelőző esküt és hitvallást.

A vacsorát követően három csoportban játszottunk olyan játékokat, amelyek segítettek jobban megérteni önmagunkat, kapcsolatainkat és rámutattak az úton levés nehézségeire és egyben fontos szabályaira.

A szombati napunkat közös virrasztás zárta a máriapócsi bazilikában a könnyező Szűzanya kegyképe előtt. A Képmás nyíregyházi zenekar közreműködésével a zene, ének és az összekötő elmélkedések segítettek, hogy átgondoljuk napunk témáját és elidőzzünk az Úr lábainál.

Vasárnap már a búcsúba érkező zarándokok énekével a háttérben ültünk össze egy megosztó kör erejéig, ahol legtöbbször örömmel köszöntük meg a találkozót és ajándékait. A nap további részében szolgálatokat láttunk el a búcsúhoz kapcsolódóan. Egy kis csoport az egyházmegyei pavilonnál segédkezett, a csapat nagyobb része a rózsafüzér előimádkozásával Tamás László atya vezetésével a híveket kapcsolta be az imádságba.

A találkozó szentmisével zárult, de szinte egyöntetűen fogalmaztuk meg, hogy jövőre is itt leszünk és hozunk magunkkal újabb fiatalokat, hogy ők is részesei legyenek mindennek. Ez nemcsak vágyunk, hanem ezért szeretnénk apostolkodni, tenni is.

Hajrá: Útra fel! Köszönjük mindazok fáradozását, akik ezt a találkozót szervezték és mozgatták!

egy fiatal, fotó: Hlács Tünde

59. FISEC NYÁRI VILÁGJÁTÉKOK NYÍREGYHÁZÁN

„A párizsi székhelyű Fédération Internationale Sportive de l'Enseignement Catholique - Katolikus Iskolák Nemzetközi Sportszövetsége (FISEC), ahol Magyarországot tagszervezetként az 1993-ban megalakult Katolikus Iskolák Diáksporthoz Szövetsége (KIDS) képviseli, 2001 után ebben az évben július 19-25-ig ismét Nyíregyházán

a Sóstói Stadionban rendezte meg a nyári világtornákat. Az elmúlt évben, 2006-ban szintén magyar város, Kecskemét adott otthont a rendezvénynek.” – tájékoztatott Kerezsi Béla a kisvárdai Szent László Szakközépiskola testnevelő tanára, a FISEC magyarországi rendezvényének egyik főszervezője.

11 ország katolikus fenntartású intézményének tanulóival közül 8 (atlétika, labdarúgás, úszás, asztalitenisz, kézi-, kosár-, röplabda, teremlabda) sportágban 911 versenyző állt rajthoz az észak-

alföldi városban. A legtöbb résztvevő mintegy 136 fővel Portugáliából érkezett, Magyarországról 106 középiskolai tanuló versenyzett.

A FISEC 1948. januárjában, Brüsszelben alakult meg. Az évek során a versenyzők száma a szövetség bővülésével párhuzamosan növekszik. A világszervezet jelenleg mintegy 20 állandó tagországgal rendelkezik és számos más kelet-európai, közel-keleti és afrikai ország tervezi a kapcsolatfelvételt a szervezettel. A különböző versenyeken, az országos találkozókban résztvevők száma megközelíti a 10 milliót abból a 40 millió katolikus tanuló-ból, akik az 5 kontinensen élnek.

A FISEC magyarországi tagszervezete a KIDS évente 5 alkalommal versenyztet, általános iskolás kortól a középiskolás korú gyerekekig. A versenyzők száma mára már 6000 főre tehető. A FISEC világtornákba a középiskolás korú gyermekek kapcsolódnak be.

A közel egy hetes program során Bosák Nándor debreceni-nyíregyházi püspök - a rendezvény egyik fővédnöke - szentmisén köszöntötte a résztvevőket 22-én vasárnap a nyíregyházi evangélikus templomban.

A mise végén a jótékonybázisban a nemzetek az általuk felajánlott portékákat kínálták, amelynek összebevételét a Kelet Karitásznak valamint a Szent József Szeretet Otthonnak adományozták.

Szerk.

Fotó: Kisvárdai Média Stúdió.

ÚTRA FEL!

„Mariazellbe”

„... a gyertyás körmenet előtt, a szeles, esős időjárásnak köszönhetően hirtelen minden fény kialudt a Bazilika körül. Mikor újra lehetett látni és hallani, az egyik püspök ezt mondta: „A Jó Isten most nagyon szemléletesen megmutatta, hogy Ti, fiatalok vagytok a Világ Világossága, mert a sötétség ellenére, a kezetekben égő gyertyák megvilágították az arcotokat és Ti ragyogtatok be az egész teret...”

„Aufbrechen”, vagyis „Útra Fel!”, így szól a Közép Európai Ifjúsági Zarándoklat mottója, melyet 2007. augusztus 12-15. között rendeztek meg az Ausztriában található Mariazellben, Európa egyik legjelentősebb Mária-kegyhelyén.

A felhívásnak eleget téve egyházmegyénk 22 fiatalja kerekedett fel, hogy Csordás Gábor atya vezetésével bekapcsolódjon e csodálatos zarándokhely 850 éves jubileumát ünneplő rendezvény-sorozatába.

A kicsit hűvösebb időjárás ellenére szívünket végig melegség töltötte be. Melegség, mely a Szűzanya közelségéből fakadt, tudván, hogy a velünk ünneplő közel 3000 fiatal hasonló értékrendekkel, hasonló problémákkal és élethelyzettel rendelkezik, akárcsak mi. Azért zarándokoltak ők is gyalog,

kerékpárral vagy busszal Mennyei Édesanyánkhoz, hogy tanúságot tegyenek hitükről, együtt dicsoítsák az Atyát, ezáltal saját maguk is lélekben megerősödvé térjenek haza.

Rengeteg élményben volt részünk: a napot mindig reggeli imádsággal kezdtük, ahol a lelkünk

ébredése mellett, a testünket is megmozgattuk. A délelőttök és a délutánok folyamán számos műhely-program közül választhattunk, ki-ki a saját érdeklődésének megfelelően: részt vehettünk lelki beszélgetéseken, önismereti órákon, sportfoglalkozásokon, túrákon, de akár különböző előadásokat is meghallgathattunk lelkipásztorok, vagy pedig ismert osztrák közjogi méltóságok interpretálásában, végül természetesen a kreatív, kézműves foglalkozások sem maradhattak el. Megnyitó ünnepség valamint esténként könnyűzenei koncert színesítette a programot, illetve egy gyönyörű gyertyás körmenetet tartottunk a bazilika körül az elutazás előtti éjszaka.

A találkozó „lelki-csúcspontjai” mindig a szentmisék voltak, melyeken minden alkalommal a csoportok kísérő papjai mellett a teljes osztrák püspöki kar koncelebrált. A szentmisék és az öszszejeövetel fényét emelte, hogy a találkozón részt vett Christoph Schönborn bécsi bíboros érsek is, aki a záró szentmisén, Nagyboldogasszony ünnepén, személyesen tolmácsolta a Szentanya üzenetét. Még egy meglepetés azonban várattott magára: a szertartás után, előben kapcsolták Castel

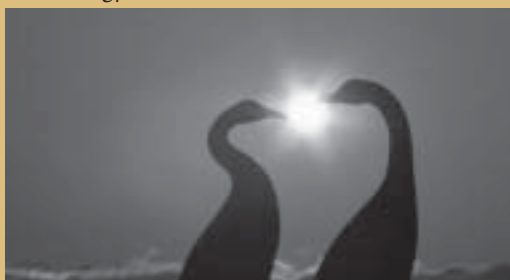
Gandolfot. A pápa, nyári rezidenciájának teraszáról áldását adta a találkozó résztvevőire, és megemlítette, hogy szeptember elején ő is elzarándokol Mariazellbe, hogy a Szűzanyának kifejezze mélyeséges tiszteletét.

Kiss Edina Erzsébet

A jövő évi sydney-i Ifjúsági Világtalálkozó szervezőbizottságának hírlevelében Anthony Fisher püspök, a bizottság elnöke így fogalmaz: „A modern világban gyakran túlértékelik a szex fontosságát, mintha nem is létezhetne boldogság a nemi élet nélkül, vagy lekicsinylik, vulgárisá és banálisá teszik, mintha a szex csak egy életfunkció lenne a sok közül.”

„Jól tudjuk, hogy a test, a szexualitás és a termékenység értékes és fontos dolgok, amelyeken keresztül kifejeződnek az emberi kapcsolatok legnemesebb vonásai, viszont felhasználhatják őket sértésre és kizsákmányolásra is” – folytatódik a püspök írása.

A hírlevél II. János Pálnak pápasága kezdetén a szexualitás ajándékáról és jelentéséről tartott előadásából kínál olvasnivalót a találkozóra való készülődéshez, és bemutatja azt is, hogyan jelenik meg a katolikus hagyományban a testi szerelem „az Énekek énekétől XVI. Benedek pápa Az Isten szeretet kezdetű enciklikájáig, továbbá megismertet Luigi és Maria Beltrame Quattrocchi, az első modern boldoggáavatott házaspár életével.”

Magyar Kurír

Rácsodálkozni a szerelemre...

(Gáspár Mátyás nyíregyházi plébános gondolatai)

Kevés az az ember, aki a szerelmét nem tartja természetfölöttinek, aki nem csodálva néz a kedvesére. A szerelem természetfölötti dolog, a szeretetkapcsolatom az Istentől van. Itt fedezhető fel, hogy a házasság isteni eredetű. Nem mi találjuk ki, csak rátalálunk arra a titokra, ami megérint bennünket. Az Isten a szerelemben meghív egy útra, amin elindulunk.

Isten a férfi és a nő kapcsolatát, Ádámot és Évát a bűnbeesés előtt megáldotta, bűnbeesés után a bűnt megtorolta, de az áldást nem vonta vissza, az megmaradt. Egy férfi és nő kapcsolatán Isten áldása van. Az ő szerelmük közvetlenül az Istentől van. Ha helyesen segítjük ezt a párt, akkor az oltárnál megfogalmazódik benne az egység utáni vágy, amely benne van minden ölelésben. A házasság szentsége egy folyamat, nem egy órára szól, hanem egész életre, mivel természetfölötti, az örök életre vonatkozó távlatai vannak, a halállal sem szűnik meg.

Ha házasságkötés után a fiatalok nem élnek az Isten által az egyházon keresztül adott szentséggel, az Eucharisziával, amelyet a világ nem adhat meg, az a család elveszítheti ezt az erőt.

... mint ahogy nem anyagi dolgok indították el a szerelmet, így nem is fogják azok megtartani.

„De szép vagy, szerelmem,
de szép vagy!
Szemeid olyanok, mint a galambok.-
De szép vagy, kedvesem,
milyen gyönyörűséges!
Üde zöld a fekvőhelyünk,
cédrusok a házunk gerendái,
ciprus borítja falunkat.

.....

Amilyen a lilium a tövisek között,
olyan a kedvesem a lányok között!
Mint az almafa az erdő fái között,
olyan a kedvesem az ifjak között:
árnyékában kívánok én megpihenni,
és gyümölcse édes az ínyemnek.”

(Én. 1.15-2.3)

NYOLCVANHATEZER-NÉGYSZÁZ...

Nyolcvanhatezer-négyszáz, nyolcvanhatezer-négyszáz... – hajtogattam magamban kilépve a láthatatlan színház utolsó állomásáról. Nyolcvanhatezer-négyszáz, nyolcvanhatezer-négyszáz másodpercet kapok ingyen az Úrtól minden nap. Nem többet és nem kevesebbet, 86400-at! Hogyan használom pillanataimat, mit kezdek velük? Miért találok egy nap túl kevésnek máskor túl soknak a nyolcvanhatezer-négyszáz másodpercet? Nem túlélnem, hanem megélnem kell a napi nyolcvanhatezer-négyszáz másodpercet!

Mint hitoktatónak természetesen fontos, hogy hogyan akarom felhasználni a nekem ajándékozott időt. Meg akarom valósítani mindazt, amit Isten rám bíz!

Fontos az előttünk álló tanév megtervezése. Megvizsgálni az általunk tanított csoportoknak preevangelizációra vagy evangelizációra van-e szükségük. Ki kell választani a megfelelő tankönyveket (ebben segít a www.katolikus.hu oldal, ahol a Hitoktatási Bizottság véleményét olvashatjuk a Magyarországon forgalomban lévő hittanköny-

vekről). A megírt tanmeneteik természetesen figyelembe kell venni az egyházi év ünnepeit, így végigkísérni a ránk bízottakat Jézus életén.

A mai multimédiás világban nagy kihívás, hogy a gyerekek, fiatalok figyelmét Krisztusra irányítsuk és Őnála is tartsuk. Egyre több film, hanganyag, és különböző szemléltető eszköz áll a hitoktatók rendelkezésére. Ezek mellett azonban nem feledkezhetünk meg a Szentírás nyelvezetében és a liturgiában használt szimbólumokról sem. Éljük velük bátran!

A katekézisünk kiemelt feladata az imádság lelkületének kialakítása. Az imában jut kifejezésre az Isten és ember személyes kapcsolata. Gyakran az óravázlatokra elegendő energiát fordítunk, de az ima-alkalmak előkészítésére, megalapozására már nem. Szánjunk perceket az imádságok kiválasztására is – amelyek tükrözik az evangéliumi Isten-képet, ember-képet és Egyház-képet -, témához kapcsolására és elhelyezésére az óra menetében.

A szentségi katekézissel a gyermekeket, fiatalokat, felnőtteket Krisztus életébe avat-

juk be, gondolkodásába, értékrendjébe, testébe, missziójába és a krisztusi közösségbe, vagyis az Egyházba.

A katekézis nem a hittan tudás átadásáról szól, hanem a végtelen és irgalmas Isten megtapasztalásáról. Nem a minél nagyobb mennyiségű tananyag megtanítása a kitűzött célunk, hanem hogy a gyerekek a „megszerzett tudást” képesek legyenek szívükbe helyezni és élni azt.

Minden tervezésen, felkészülésen túl még fontosabb, hogy ne csak a tanításunk középpontjába állítsuk Krisztust, hanem egész életünk Krisztus-központú legyen! Nem elég az imádságos lelkület kialakítása, egész életünknek az imádságból kell táplálkoznia. Nem elég a szemléltető eszközök, szimbólumok használata; saját életpéldánkkal kell tanúságot tenni Jézusról! Nyolcvanhatezer-négyszáz, nyolcvanhatezer-négyszáz, ennyi a napi vagyunk!

Isten munkatársaként nagy a felelősségünk abban, hogy Jézussal éljük meg mind a nyolcvanhatezer-négyszáz másodpercet!

Bakai Berta

Antoine de Saint-Exupéry

FOHÁSZ

Uram, nem csodákért és látomásokért fohászokodom, csak erőt kérek a hétköznapihoz. Taníts meg a kis lépések művészetére!

Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában idejében rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat! Segíts engem a helyes időbeosztásban!

Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjében, elsőrangú vagy csak másodrangú fontosságának megítéléséhez!

Erőt kérek a fegyelmezettséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeiket és gasztrákat!

Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie! Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához! Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.

Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit. Kérlek, segíts, hogy tudjak várni! Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen - szavakkal vagy szavak nélkül – egy kis jóságot közvetíthessek!

Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől! Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van! Taníts meg a kis lépések művészetére!

A HITOKTATÓK NYOLC BOLDOGSÁGA

1. Boldog az a hitoktató, aki önmagán is derülni tud: élete végéig szórakozhat.
2. Boldog az a hitoktató, aki rá tud nevetni másokra: hidat ver feléjük.
3. Boldog az a hitoktató, aki nem tud mindent és nem csinál meg mindent: az Istenre is hagy valamit.
4. Boldog az a hitoktató, aki mindent komolyan vesz, de nem tragikusan.
5. Boldog az a hitoktató, aki szórakoztatni is tud és nem mindig oktat.
6. Boldog az a hitoktató, aki megérti, hogy az a legboldogabb, aki másokat boldoggá tesz.
7. Boldog az a hitoktató, aki a nyolcadik „irgalmassági tettet gyakorolja”: a szomorúakat megvidámítja.
8. Boldog az a hitoktató, aki meg tudja érteni, hogy az Atya és a Fiú két különböző, de rendkívüli személy.

A KATOLIKUS ERKÖLCSI TANÍTÁS KÖZÉRTHETŐ, TÖMÖR FOGLALATA

Az Új Ember Kiadó gondozásában megjelent Medvigy Mihály Erkölcstani jegyzetek című munkája. A jeles piarista pedagógus évtizedeken át tanított hittant a rend pesti gimnáziumában, elsősorban az erkölcsan oktatása volt a feladata.

„Módszere egyszerű és átgondolt volt – írja a munka bevezetőjében Erdő Péter bíboros, az egykori tanítványok egyike. – Olyan, ami a legnagyobb piarista tanáregyenlőségeket jellemezte.” Az aktualitásából mit sem vett kiadvány a tanár úr 1967/68-as tanévben közreadott jegyzete alapján készült, tehát már a II. Vatikáni Zsinat útmutatásainak figyelembevételével. Haszonnal forgathatják tanárok, hitoktatók, diákok és mindenki, akik a hitükből következő erkölcsi tanítással behatóbban kívánnak foglalkozni.

(Medvigy Mihály Sch. P.: Erkölcstani Jegyzetek. Új Ember Kiadó, Budapest, 2007. 86 oldal. Ára: 750 Ft.)

II. ÖRÖMHÍR GYEREKKLUB NYÁRI TÁBOR

Nyíregyháza, 2007. augusztus 6–10.

Idén második alkalommal rendeztük meg az Örömhír Gyerekklub Nyári Táborát. Mint tavaly, az idén is meghívtuk azokat a gyerekeket, akikkel év közben levelezünk - közülük hatan jöttek el, és töltötték velünk ezt az öt napot. Az idén Dávid király útja a trónig volt a tábor vezérfonala: ezt az utat a gyerekekkel együtt jártuk be, és mint ahogy Dávid, úgy mi is minden nap tanultunk valamit Istentől, imádságról, embertársainkhoz fűződő kapcsolatainkról. A nap végén a gyerekekkel közösen értékeltük, hogyan tudtuk megvalósítani kitűzött céljainkat: fejlődést a szeretetben, imádságban, békés egymás mellett élésben, a rácsodálkozásban a világ teremtett dolgaira és a hitben, az Istenbe vetett feltétlen bizalomban. Minden nap emellett ellátogattunk, barangoltunk egy kicsit a városban is; voltunk játszótéren, bábszínházban,

állatkertben, a bujtosi városligetben. Ezek a programok is azt a célt szolgálták, hogy jobban elmélyüljünk a napi témában, és teret engedjünk közösséggé fejlődésünknek. Felejthetetlen élményt nyújtott még számunkra az együtt-éneklés a Képmás zenekarral, és a közös videónézés is.

Külön öröm, hogy a táborban szövődött barátságot annak végével sem értek véget, hanem továbbra is levelezünk, találkozunk. Szeptemberben pedig, kívül személyesen, kívül pedig posta útján, de ismét folytatódni fognak az Örömhír Gyerekklub foglalkozásai.

Ha bővebb információra vágysz, megtalálasz bennünket az interneten:

www.oremhiryerekkklub.blog.hu

Írásaitokat, leveleiteket e-mailben is várjuk:

oremhiryerekkklub@citromail.hu

JÉZUS ÉS A GYEREKEK

Keressd meg a tíz különbséget a két kép között!

Somogyi Imre:

Gyermek- kertünk

Ha a nap már alkonyul,
Vagy ha a nap felkel,
Teljen meg a mi szívünk
Hittel, szeretettel.
Ez a gyermekiskola
A mi kedves kertünk,
Urunk dicsőségére
Híven kertészkedjünk.
Reggel, délben, este,
Reggel, délben, este,
A tanító hű szíve
Mesterét keresse!
Emeljük fel szívünket
Az imának szárnyán,
Olyan legyen fohászkodunk,
Mint egy szép szivárvány.
Légy velünk, Úr Jézusunk,
Bátoríts bennünket,
Áldd meg a mi munkánkat,
Áldd meg kertjeinket!
Reggel, délben, este,
Reggel, délben, este,
Minden gyermek hű szíve
Mesterét keresse!

CSIGAHÁZREJTVÉNY

Gondolj arra, milyen a csigának a háza.

A helyes megfejtés egy Szentírási idézet lesz.

Ezt küld be nekünk!

Címünk: Tamaskovicsné Tóth Otília

4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 5.

A	Z	D	I	C	S	Ő	Í
Ü	M	Ö	L	C	S	Ö	T
Y	T	V	Á	N	Y	T	I
G	Í	T	E	K	A	H	M
K	N	Z	Jn5,8	!	I	O	E
O	A	S	E	L	M	Z	G
S	T	S	É	K	O	T	A
A	H	T	A	M	Á	Y	T

PONTOSAN, SZÉPEN...

Mindnyájan ismerjük a József Attila-idézetet: „Dolgozni csak pontosan, szépen, / ahogy a csillag megy az égen, / úgy érdemes”.

De nemcsak dolgozni érdemes és kell pontosan, szépen, hanem beszélni és írni is. Erre tanít többek között Kosztolányi Dezső (1885-1936), aki nemcsak jeles költő, regényíró, újságíró, de kiváló nyelvművelő is volt, és anyanyelvünknek, a magyar nyelvnek szerelmese. „...az anyanyelvem a legközelebbi testrészem beszéde, a lélek beszéde, mely minden elmúláson túl is olyan, mint a családi folytonosság dallama” – vallotta egy írásában.

Vagy egy másik vallomása: „Az a tény, hogy anyanyelvem magyar, és magyarul beszélek, gondolkodom, írok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható.”

Mi, mai magyarok tiszteljük, szeretjük-e annyira anyanyelvünket, hogy vigyázunk helyes használatára? Nem szövünk-e túl sok idegen szót beszédünkbe? Nem túl hadaróan beszélünk-e, hogy rövid idő alatt sokat tudjunk mondani? Nem „harapjuk-e el” szavaink végét siettünkben? Nem hagyjuk-e el a rövidke „a, az” névelőt, mikor helye lenne a használatának, amint tette az a rádióbemondó, aki a következőképpen jelentett be egy hírt: „Kényszerleszállást hajtott végre X. Y-t szállító repülőgép”. (Ehhez hasonló példát még számos esetben figyeltem meg.) Mert igaz ugyan, hogy személynevek elé nem helyes névelőt tenni, (ne mondjuk például, hogy „Megjött a Pista”, vagy: „Az X. Y. repülővel utazott”), de fennebb a névelő nem a személyre vonatkozik, hanem a repülőgépre, ami viszont köznévi, és névelőznünk kell. Tehát a mondat így lett volna helyes: „Kényszerleszállást hajtott végre az X. Y-t szállító repülőgép.”

Nem keverjük-e föl a hangzásukban, hangalakjukban hasonló, vagy annak tűnő szavakat? Stílusosan szólva: nem keverjük-e a szeszont a fazonnal? (Ugye mekkora jelentéskülönbség van a kettő között?) Sajnos ilyen felcserélésre is van példa a különben nagyra becsült Kossuth Rádió adásából. Egy márciusi napon hangzott el: „A tüzesetek számának növekedése a szárazság és az emberi gondatlanság számára írható”. A tragédia oka a szárazság vagy/és az emberi gondatlanság lehet, vagyis a tüzesetek számának növekedése ezek számlájára írható.

Ne legyen csak írónk gondja a szép és helyes magyar beszéd! Őket talán mindenkinél jobban félti, de bennünket, közembereket is óv Jókai Anna, mikor így ír: „Az ember csak nyomorék lesz, de az író, ha a nyelvet elveszik, idegenre cserélik, belehal”.

Bérces Mária Klára

AZ IGAZI DA VINCI

Leonardo Da Vinci kiállítás Debrecenben

„Az igazi da Vinci” cím remekül kifejezi a kiállítás alap gondolatát. Manapság sok „hamis Leonardo járja a világot”. Az emberek nagy többségének a fejében nem reális kép él a reneszánsz mesterről, amit a legutóbbi sikerfilm, „A Da Vinci Kód” is erősített. A jelen kiállítás célja, hogy az igazi Leonardo da Vincit ismertesse meg a nagyközönséggel – fejtesse ki Paolo Galuzzi a Firenzei Olasz Tudományos Történelmi Múzeum igazgatója, a kiállítás kurátora Debrecenben a megnyitót megelőző sajtótájékoztatón.

Firenzében az Uffizi Képtárban 6 millió, Tokióban az alig két hónapja véget érő 1,5-2 millió látogatót vonzó La mente di Leonardo című tárlatot az elkövetkezendő három hónapban Debrecenben a MODEM modern művészeti galériában november 16-ig tekintheti meg a nagyközönség. Innen New-Yorkba kerül a világhírű tárlat.

A MODEM, Magyarország legkorszerűbb galériája minden olyan technikai berendezéssel bír (klimatizálás, világítás, biztonságtechnikai előírások), amely a kiállítás megrendezéséhez elengedhetetlen.

Leonardo terve Debrecenben valósult meg először

A kiállítás szenzációja a Leonardo tervei alapján megépített Francesca Svorzának ajánlott emlékmű mása – a 7,5 méter magas öt és fél tonnás bronzhatású üvegyapotból készült – Kolosszus,

amit kifejezetten erre az alkalomra építettek meg olasz szakemberek a debreceni szervezők kezdeményezésére. A reneszánsz mester 16 évig dolgozott az emlékművön, terveket készített magáról a szoborról, de terve nem valósult meg. Ez a megvalósulása Debrecennek köszönhető. Milánóban is látható a Kolosszus mása, de ott Leonardo rajzain kívül, reneszánsz lovas emlékművek terveit is alapul vették. A debreceni rekonstrukció tehát kizárólag a mester tervét valósítja meg.

A reneszánsz zseni igazi arcának legkarakterisztikusabb vonása nagyon különleges értelmiségi mentalitást mutat. A kiállítás arra tesz kísérletet, hogy megmutassa a festő, matematikus, mérnök, anatómus, feltaláló, zeneszerző, költő és persze szobrász Leonardonak az igazi arcát. Legfontosabb jellemvonása a komplexitás, mindig univerzálisan, egységiesen, egyetemesen szemléli a világot, sohasem külön tudományterületekre szabdalva. Nem egy pontra, egy témakörre koncentrálnak, hanem a különböző vizsgálódásai, a különböző területeken végzett tanulmányai egymáshoz kapcsolódnak. Ezt az elgondolást bizonyítja, hogy a tárlatot bemutató különböző szekciók, nem témakörönként, tudományonként különülnek el, hanem azt mutatja be, hogyan működött egy gondolatot különböző területeken. Ez idáig senkinek nem jutott eszébe, hogy ilyen módon mutassa be a rajzok segítségével a gondolkodó Leonardo tevékenységét. Művészetében a mérnöki, művészi, kutatói, tudósi tevékenység szorosan összefonódik.

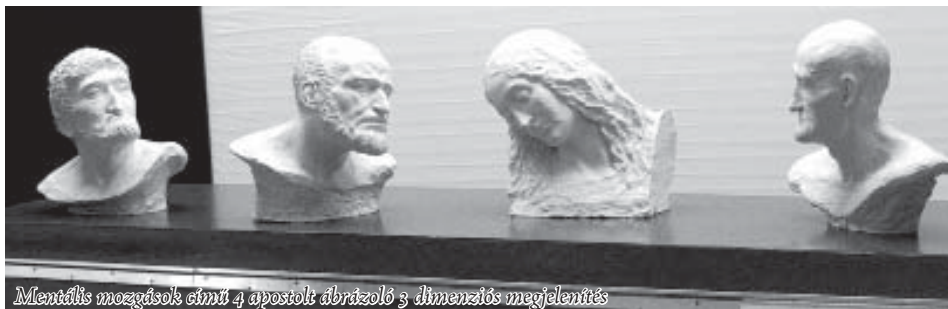
A reneszánsz zseni igazi arca

A kiállítás két eredeti művet tartalmaz. A budapesti Szépművészeti Múzeumban őrzött, egy hadvezérnek állítandó – de a Svorza emlékműhöz is készült – bronz lovas előtanulmányt, amely fennmaradt dokumentumok szerint a XIX. században egy magyar szobrászművész által került hazánkba. A másik Leonardo mű az Uffizi Képtárból érkezett, 1478-ban vörös papírlapra készült fiatalkori vegyes témájú tanulmány rajz. (biztosítási értéke 2 milliárd Ft) A rajz még soha nem hagyta el Firenzét. Ez a lap a Medici család – a galéria anyagának alapját képező – személyes gyűjteményének része volt, 9 másik rajzzal együtt. Az eredeti rajz rávilágít egy fontos aspektusára a kiállításnak. Tökéletesen meg tudja mutatni Leonardo igazi arcát. Egy lapon, ugyanazon az oldalon, közösen található egy emberalak, egy festményhez készülő előtanulmány, amelyet mechanikai tanulmányok vesznek körbe. Különlegessége, hogy az első repülőszerkezettel kapcsolatos rajzokat, vázlatokat is tartalmazza. Remekül megmutatja azt, hogy egyszerre ugyanabban a pillanatban a reneszánsz zseni művész és mérnök. Párhuzamosan és gyorsan járnak a gondolatai. Számos találmánya közé tartozik a töltőtoll is, amellyel a folyamatos tintába való mártogatással elpazarolt időt spórolta meg.

A kiállítás során 40 monitoron a kiállított grafikákat, installációkat, találmányokat a legmodernebb multimédiás technika próbálja meg még érthetőbbé tenni a legszélesebb közönség számára is. Belépőjegyvel kapcsolatos információ:

www.igazidavinci.hu 52/525-010

Kovács Ágnes

Mentális mozgások című 4 apostolt ábrázoló 3 dimenziós megjelenítés

A NYÍREGYHÁZI PAPI PARCELLÁRÓL

A közelgő mindenszentek, halottak napjára utal az alábbi írásunk, amellyel a nyíregyházi temető papi parcellájában nyugod papjainkra emlékezünk.

Mindig megrendítő látvány volt, ahogyan az idős pap kapálta, gereblyézte a földi életből eltávozott paptestvére sírját. Sokszor láttuk itt Póka János Elek atyát, aki azóta már követte elhunyt elődeit. A parcella gondozását a temető alkalmazottai éveken át a Főegyházmegyei Papi Szociális Otthon nyugdíjas lakóival karöltve végezték.

A papi parcella kialakítása a rendszerváltás és a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye létrejöttének idejére, 1993-ra esik. Megálmodója Szekrényes András, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Temetkezési Vállalat igazgatója az új egyházmegye első akolitusainak egyike. A hant nélküli, kicsit az amerikai temetőket idéző nyughely egy obelisz kőre gyűjti régi lelképástoraink földi maradványait. Az évek során egyre benépesedő sírkert szükségessé tette az új létrejöttét közvetlenül a régi mellett. A kertőt egy fenyővel szegélyezett járda választja el egymástól. Ebben az új részben 2002-ben Bosák Nándor megyéspüspök úr Szent Kereszt felmagasztalása ünnepnapján áldotta meg a temető ősi, katolikus részéről áthozott keresztjét. Ezen az alkalmon akkor sokan részt vettek, de a halottak napi liturgián azóta is imádkozunk a néhai lelkivezetőinkért.

Az évek során úgy alakult, hogy az obelisz alatt kialakult egy plébánosi „tengely” a sírkert közepén. Közvetlenül az emlékoszlop alatt nyugszik 1994 óta Csepányi Ferenc, Nyíregyháza 1960-1990 közötti főpapja. Alatta 2004 márciusától Török Dezső apát úr hamvai nyugszanak, akit püspök atya jelenlétében helyeztünk át a papi parcellába. A következő sorban van az a sírhely, amelyet Dr. Váradi József helynök atya választott ki saját magának, ahogy szokta mondani: „akkorra, ha majd megkapja égi behívóját”. És az utolsó sor őrszi 2006 márciusa óta a társszékesegyház építése idején, 1903-ban elhunyt Verzár István úr földi maradványait.

A papi parcella részletes dokumentumából rövid kivonatot képezve továbbiakban az itt örök nyugalomba helyezett plébánosok neveit soroljuk fel, megemlítve utolsó plébánosi helyüket. Részletesebb információ megtalálható az egyházmegye honlapján, a www.katolikus.hu/debrecen címen.

Elsőként **TEMPFLI GYULA** (1906-1994) kanonokot, c. prépostot temették a papi parcellába. 1935-36 között káplánként működött Nyíregyházán. Egyetlen plébánosi helyén: Nyíradonyban 51 évig szolgált.

CSIRMAZ MIHÁLY (1929-1992) 1984-ben a szabolcsi kis település Nyírlugos plébánosa lett.

BERKES GYULA (1918-1983) Kádár László érsek úr 1978-ban szentelte áldozópappá, s első és egyben utolsó szolgálati helyére: a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Főplébániára helyezte.

BARNÁ CZ GYÖRGY (1928-1994) Plébánosi szolgálatot töltött 1982-től Tiszagyulaházán. 1984-től nyugdíjas éveit tölti Tiszaörvény plébániáján, ahonnan sokszor vállalt helyettesítéseket.

CSÉPÁNYI FERENC (1919-1994) főesperes, címzetes prépost, kanonok, akinek 1960-tól 1990-ig utolsó plébánosi helye Nyíregyháza város volt.

BENE FERENC (1924-1995) érseki tanácsos. 1970-től Tiszapüspökiben plébános.

DIÓSZEGI MIHÁLY (1935-1996) 1975-ben nyugdíjazták, így került Nyíregyházára Dr. Váradi József plébános úr idejében.

STRICHRS KÁROLY (1919-1996) érseki tanácsos, 1959-ben került Salgótarján II-re plébánosi kinevezése révén.

BOLDIZSÁR JÓZSEF (1913-1997) címzetes kanonok, érdemes esperes 1960-ban helyezték a híres, vasműjéről és kohászatról ismert város, Ózd plébánosi székébe.

TÓTH KÁLMÁN (1924-1997) címzetes esperes 1985-ben három évre Csokvaományba küldi főpásztora. Itt éri nyugdíjazása 1990-ben.

LAJOS BÉLA LÁSZLÓ (1939-1998) 1967-ben kerül a szabolcsi Baktalórántházára két évre. Itt kapja egyetlen plébánosi kinevezését Krasznokvajdára, ahol 1969-től szolgál a nyugdíjazásáig.

FAZAKAS GYULA VINCE O. P. (1918-1999) domonkos rendi szerzetes a háború alatt Debrecenbe került, s a Szent László plébánia káplánja lett. A rendek feloszlata miatt a Szeged-Csanádi Egyházmegye vette oltalmába. A rendszerváltás után, 1992 táján visszatért a rendjébe.

RITLI GYULA (1918-1999) érseki tanácsos az 1977-es helyezési levél a szülőhelye melletti „svábok” lakta község, Vállaj plébániájának irányítására küldik.

MÁTÉFFY JÓZSEF (1919-2000) c. esperes 1984-től Kishuta plébánosa.

FOJTIK VIDOR (1912-2000) érseki tanácsos, címzetes főesperes 1962-től a szabolcsi Fényeslitkére helyezi főpásztora plébánosi megbízatással.

SZERDAHELYI ANTAL (1922-2000) vállaji születésű érseki tanácsos nyugdíjazásáig, 1982-ig Bükkszentkereszt plébánosa.

ABELOVSZKY ISTVÁN (1918-2001) címzetes esperes 1981-től 87-ig Putnok plébánosa.

PARÁDI FÉLIX (1925-2003) címzetes kanonok 1989-től visszakerül egykori kápláni helyére, Törökszentmiklósról plébánosnak.

TÖRÖK DEZSŐ (1881-1948) Utoljára Nyíregyháza plébánosaként szolgált, 2004. március 31-én helyezték át a papi parcellába Bosák Nándor püspök atya vezette szertartás keretében.

CZIGLÉDI TIHAMÉR GÁSPÁR (1916-2004) O. Praem 1943-44-ig rozsnói hittanár 1977-ig Tokaj gimnáziumának tanára. 1980-tól 1 évig Tiszatardoson szolgált.

KÁPLÁR ÁGOSTON (1891-1963) 1936-tól Nyíregyházán szolgált, mint mindenki „Gusztai bacsija”.

VERZÁR ISTVÁN (1825-1903) alesperes 1879-től a nyíregyházi híveket szolgált, akikkel együtt 1899-ben ünnepelte áldozópapságának 50. évfordulóját.

Az adatokat összegyűjtötte és feldolgozta Roman Csaba akolitus.

SÁRIKA IMÁJA

A nemrég elhunyt Dobos Sáríkat, a Szent Anna templom sekrestyését, háziasszonyát sokan ismertük. Pontos, lelkiismeretes munkáját dicséri az a néhány év, amit a templom gondozásával töltött. Az Úr békéjének erejével 7 évi szenvedését alázattal, békésen tűrte, erőt adva ezzel családjának is. Sáríka versének mélysége - amellyel most megemlékezünk róla -, tanít bennünket elfogadni, szenvedésben hálát adni, megköszönni.

LEGYEN MEG...

„Legyen meg a Te akaratod!”
Ha elkerülnek a gondok, bánatok,
könnyű kimondani.
De ha nehéz órák jönnek,
s az öröm ködbe vész?
Ha a szív vérzik, a lélek zokog,
ha éjszakának tűnnek a nappalok,
elzokogni mégis a mondatot,
hogy „Legyen meg a Te szent akaratod!”
Inkább sikoltanék: „Atyám, ne, ne!”
Miért kell ennek így történnie?

Szívem keserű lázadásba jut,
ha érthetetlen előtte az út,
sírva tesz fel kínzó kérdéseket,
én Istenem, hát ez a szeretet?
Aztán elcsitul... Bocsáss meg Atyám!
Te szeretsz engem híven, igazán.
Kínban vergődő szívvel is tudom,
Te vezetsz engem a legjobb úton.
Ellenemre is véghez viheted,
de szívem attól nem lesz csendesebb.
Taníts meg hát szívből imádkozni,
ne csak szájjal, de szívvel mondani:
Ahogy Te akarsz, ne ahogyan én,
a békekesség csak így lesz az enyém.
Lehet az út tövises, meredek,
amerre vezet, bátran mehetek.
S mindennapi kérésem egy marad:
Add, hogy csupán Téged kívánjalak!
Legyen akaratod - ha nap nevem,
legyen akaratod - ha éj temet!
Legyen most és mindörökké! Igen!
Fogd meg a kezem, fogadd el a szívem.
Ha utam célját el is takarod:
Hiszek! Legyen, ahogy Te akarsz! Amen.

Szent László Katolikus Szakközépiskola, Általános Iskola, Kollégium és Óvoda
4600 Kisvárd, Flórián tér 3.
Tel./fax: 06-45/405-210
E-mail: szentlaszlo@szlki.sulinet.hu
Honlap: www.szlki.sulinet.hu
OM azonosító: 033661

„*Akik igazságra oktattak sokakat,
Tündökölnek örökkön-örökké,
Miként a csillagok.*”
(Dán 12,3b)

Iskolánkat 1918-ban a Szent Orsolya-rend alapította a katolikus leánytanulók nevelése céljából. A harmincéves keresztény szellemű nevelés az 1948-as államosítást követően megszakadt. A rendszerváltás után, 1992-ben a római katolikus egyház élt a történelmi lehetőséggel, és vállalta az Orsolya-rend által visszaiégyelt iskola fenntartását. Iskolánk fenntartója a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye. Intézményünk jelenlegi oktatási szerkezetéből hiányzik egy láncszem: az általános iskola. Terveink szerint 2009-től indítjuk az első általános iskolai osztályunkat, így tanulóink három éves kortól huszonhárom éves korig az intézmény falai között tanulhatnak. Szakközépiskolánkban 9-12. évfolyamokon – piaccgazdasági szempontból is keresett – piaccgazdasági, kereskedelem-marketing és informatikai szakmacsoportokban folyik a képzés, évfolyamonként öt osztályban. 2005 szeptemberétől angol nyelvi előkészítő osztályt is indítottunk, ahol a képzés öt éves, és a tanulók a 10. évfolyamtól közzgazdasági szakmacsoportban folytathatják tanulmányaikat. A speciális szakmai képzésre az Országos Képzési Jegyzék alapján a 13. illetve 14. évfolyamokon kerül sor. Az óvodában és a középiskolában is kettő és félzseres a túljelentkezés. Iskolánk a felsőfokú intézményekben való továbbtanulási arányt, és a pedagógiai hozzáadott értékeket tekintve a szakközépiskolák sorrendjében országosan a 14. helyen áll. A 2007-2008-as tanévet jó tárgyi és személyi feltételek mellett kezdhetjük meg. Intézményünkben folyó oktató-nevelő munkánkról a „Küldetésnyilatkozatunkban” adunk átfogó képet.

„A tanításnak célja a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és tiszta hitből fakadó szeretet.”

(Tim 1,5)

Rozinka Balázs
igazgató

A Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium
4400 Nyíregyháza, Ungvár stny. 19.
Tel./fax: 42/444-300
e-mail: info@sztimre-nyh.sulinet.hu
Honlap: www.sztimre-nyh.sulinet.hu
Igazgató: Megyesi Mária
Kollégium igazgató: Konzili Ignác

A Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium 2007. szeptember 2-án megalapításának – a nyíregyházi katolikus nevelés-oktatás újraindulásának – 15. évfordulóját ünnepli a tanévnyitó Veni Sancte és az azt követő ünnepség keretében. A tanévnyitó szentmise előtt a most induló általános iskolai első osztályba beiratkozott kisdíjakokat köszöntik.

A 15. tanévben csodálatosan beérett az iskola sok-sok erőfeszítése a színvonalas oktatásért és az igazi keresztény nevelésért. Négy tantárgyból 11 diák szerepelt tanulmányi versenyek országos döntőjében. Matematikából egy országos 2., történelemből egy 10. helyezés igazán kiemelkedőnek számít. Kémiából és informatikából is figyelemre méltó országos eredményeket könyvelhetnek el.

A most kezdődő tanév névadójuk, Szent Imre herceg születésének 1000. évfordulója jegyében zajlik. A sok színvonalas program közül – melyek közül az egyházmegye ifjúsága is részese lehet az október 13-i FAVÉT-nak (Fiatlok a világ életéért találkozónak) – kiemelkedik a november 5-i Szent Imre-nap, melyen a határon túli testvériskolák magyar fiataljaival közösen az Árpád-házi szentek életét felidéző vetélkedő lesz a központi program.

Az év során több lehetőséget teremtenek arra, hogy a négy- és nyolcosztályos gimnázium iránt érdeklődők és az iskolaválasztó kisgyermekes szülők bepillantassanak a Szent Imre vonzó életébe, és részletes információk birtokában választhassanak a sokféle tagozat közül. A nyolcadikos diákoknak matematika-informatika, biológia-kémia tagozatot, magyar és történelem kiegészítő órákat, valamint önállóan vagy az előbbiekkal együtt választható kezdő és haladó nyelvtagozatokat kínálnak. 2007. október 9-én kedden nyílt napot, november 10-én szombaton iskolabemutató napot és diákfórumot tartanak, november 27-én kedden pedig a leendő első osztályosokat és szüleiket várják.

Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon
4024 Debrecen, Szent Anna u. 20-26.
Tel: (52) 533-084, fax: (52) 534-600
Honlap: www.svetits.hu
Igazgató: Zsendovits Anna M. Anna

Változások a Svetits Intézetben!

Óvoda: A nagy érdeklődésre való tekintettel, új csoporttal bővítjük az óvodát, így ettől a tanévtől 100 gyermeket nevelhetünk. A csoporthozba felszentelése 2007. szeptember 10-én történt. • Az óvodások a tavaly elkészült, minden szempontból megfelelő, igényesen kialakított játszótéren játszhatnak.

Általános iskola (6 évfolyamos, koedukált): Négy éve koedukált, vegyes fiú-lány osztályokba járnak tanulóink a 6. évfolyamig. • Informatikaoktatás kiterjesztése az alsó tagozatra, vagyis illeszkedve a kor követelményeire, tanulóink már 4. osztálytól kezdve ismerkednek a számítástechnikával. • Az alsóbb évfolyamokon is szép számmal tanítanak férfi pedagógusok, ami nagyon fontos napjaink családjait érintő negatív változások miatt. • Szeretetteljes, családias légkör, alacsony létszámú osztályok, tanulócsoporthok, személyes odafigyelés az eredményesebb nevelés-oktatás érdekében.

Gimnázium (6 évfolyamos lánygimnázium): Megszűnik a szombati tanítás, nálunk is ötnapos oktatás lesz, a város többi középiskolájához hasonlóan. Emelt óraszámú (heti 5, ill. 4 ó.) választható nyelvek: angol, német, francia, olasz, latin. Ingyenes felkészítés nyelvvizsgára és ECDL vizsgára. • Havi rendszerességgel „közösségi hétvégéket” szervezünk, hogy hagyományainkhoz híven színvonalas közösségépítő és kulturális programokon vehessenek részt tanítványaink. • Nyílt nap: 2007. október 9. kedd 9 óra • Ingyenes felvételi előkészítőre jelentkezés: 2007. október 15-ig.

Diákotthon: – A szűkös anyagi lehetőségek ellenére, pályázati forrásokból felújításra került a kollégium tetőszerkezete. • Szeptember 26-28-ig délutánonként Svetits -terasz (kiállítások, koncertek, jótékonyági vásár, Kolostor-teázó, missziós pont). • Az egész intézmény területén korszerűsítésre került a világítás-rendszer, a „Szemünk fénye” program keretében, így minden tanuló a megfelelő fényerő mellett sajátíthatja el a tananyagot.

Minden volt gimnazista diákunkat szeretettel várjuk szeptember 29-én, szombaton 10 órától kezdődő öregdiák találkozónkra.

Terveink és programjaink megvalósításához várjuk nagylelkű adományaitok iskolánk számlaszámára: 11738008-20330457.

Bővebb információ és a jelentkezési lap az iskola honlapján: www.svetits.hu, vagy a (52) 533-084-es telefonszámon.

Szent József Gimnázium és Kollégium
4024 Debrecen, Szent Anna u. 19.
Telefon: 52-349849, fax: 52-534025
E-mail: szentjosefgimn@gmail.com
Honlap: http://www.sztjosef-debrecen.sulinet.hu
Igazgató: Dr. Pogány Béláné
Pályaválasztási felelős: dr. Bódis Zoltán
OM azonosító: 037878

Iskolánkat 1996-ban az egykori piarista gimnázium jogutódjaként a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke, Bosák Nándor alapította. Az általános emberi értékek, a kulturális-tudományos eredmények magas szintű továbbadása mellett legfontosabb feladatunknak diákjaink hitének elmélyítését, a keresztény életforma elsajátítását tekintjük. Rendszeresen részt veszünk szentmisékben, liturgikus programokon, lelki napokon. Intézményünk pedagógiai programját e szempontok alapján határoztuk meg. A 2007/2008-as tanévben iskolánk visszaköltözik a piarista gimnázium eredeti épületébe, ahol korszerűen felújított szaktantermek, előadók, laborok, szertárak biztosítják a magas szintű oktató-nevelő munka minden feltételét – ide várjuk az egyházi oktatás értékeit fontosnak tartó családok fiúgyermekének egyre nagyobb számú jelentkezését.

A 2007/2008-as tanévben a 8. évfolyamot végeztek számára új lehetőségeket biztosítunk, hogy a képességeiknek és érdeklődésüknek a leginkább megfelelő képzési formákban részesüljenek. A korábbi évekhez hasonlóan lehet jelentkezni a nyelvi előkészítő képzésre (NYEK). Emellett a 9. évfolyamosok számára speciális kiegészítő képzés is indul, amelynek célja, hogy elősegítse a jövőbeni emeltszintű érettségire való felkészülést, a diákok érdeklődésének megfelelő tagozatok kialakítását készíti elő; heti két különóránként a média-kommunikációs vagy az informatikai képzést választhatják diákjaink.

A felvételi időpontja:	Nyílt nap:
2008. február 22. 8 ó.	2007. november 15. 1/2 10 ó.
2008. február 29. 8 ó.	2007. november 29. 1/2 10 ó.

Várjuk a tisztelt Szülőket és a kedves Diákok érdeklődését!

ÖRÖKFOGADALOM TÉTEL AZ ISKOLANŐVÉREKNÉL

Mi, iskolanővérek idén nyáron egyhetes közös lelkigyakorlatunk végén Debrecenben a Svetits Szent Kereszt kápolnájában ünnepeltük Bence Ivett M. Regina nővér örökfogadalmát. Ő eddig a pesti Patrona Hungariae Gimnáziumban tanított matematikát, osztálya idén érettségizett. A jövő évtől a makói Szent István Gimnáziumban a matematika mellett fizika és hittan órákat bíztak rá, ill. vezetője lesz az iskolához tartozó kollégiumoknak.

Szerzetesi életünk nem az örökfogadalommal kezdődik, nem is ez a csúcspontja, de ebben az ünneplés misében oszthatjuk meg elkötelezett életünk mélységét saját családjainkkal, ismerőseinkkel, barátainkkal és az egyház minden tagjával. A szent áldozatot, melyhez szorosan kapcsolódik Istennek adott életünk áldozata, a fogadalmat tevő nővér által meghívott papok és püspökök mutatják be. Idén főcelebránsként jelen volt, ill. a prédikációt mondta Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, koncelebráltak többek között a lelkigyakorlatot vezető Jálcis Ferenc jezsuita és Sipos Mihály kármelita atyák.

A debreceni hívek által is jól ismert nővérek

A tartományi tanács (M. Andrea, M. Judit, M. Monika nővér, tartományfőnöknő) és az örökfogadalmat M. Regina nővér

közül többen szerzetesi fogadalmuk jubileumát tartották ezen a nyáron: M. Margaréta nővér 50 éve, M. Etelka és M. Magdolna nővérek 45 éve, M. Eszter nővér 35 éve, M. Zsófia nővér 25 éve, M.

Cecília nővér pedig 20 éve ajánlotta életét Istennek.

Szabályunk szellemében az evangéliumi tanácsok szerinti életünkben az erőt az egységben és a szeretetben, a biztonságot Isten gondviselésében, az irányt Isten akaratában találjuk meg. Köszönjük, hogy mindennek örömét megoszthatjuk a körülöttünk élőkkel is. Isten áldását kérjük mindannyiukra!

Szeretettel: az iskolanővérek debreceni közössége.

KOLPING TALÁLKOZÓ HÁRMASHEGYALJÁN, AZ IRGALMAS SZERETET JEGYÉBEN

„...amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek...” (Mt 25, 40)

Szent Erzsébet évében a Kolping Egyesület is csatlakozott ehhez a lelkeségi irányultsághoz. Ennek fényében készültünk a Körzeti Találkozóra, melyre július 21-én, Debrecenben és Hármashegyialján került sor. 10 településről, mintegy 80-an vettünk részt a Szent Erzsébet-napon.

Programunk a Szent István Templomban kezdődött egy közös imádsággal és a testvér-egyesületek köszöntésével. Ezt követően bepillanthattunk Szent Erzsébet életébe, a róla szóló filmen keresztül. A film információgazdagságát sokan dicsérték, nem sejtve, hogy ennek később még nagy fontossága lesz. Ezt követően különvonattal utaztunk ki Hármashegyialjára, élvezve az erdei környezet szépségeit, s nyílt adó levegőjét. Kinn szabadtéri szentmisével kezdtük otlétünket. A felnőttek már elszoktak a főként gyermekkorban szokásos vetélkedőktől, így kicsit „lázadozva” fogadták a hírt, miszerint most számot fogunk adni nagy magyar szentünk életéről, tetteiről. Természetesen mindenki 1. helyezett lett. Eközben az elnökök félrevonulva megbeszélték az aktuális kolpingos eseményeket, teendőket. A vetélkedő után Kálmán atya vezetésével kirándulhattunk a Kilátóhoz és az erdő szépségeiben gyönyörködhattunk.

A Keleti Körzet elnöke, Dr. Szulyovszky Menyhért még egyszer megköszönte mindannyiunk áldozatos részvételét. Mi pedig megköszönjük neki azt az időt, energiát, anyagiakat nem sajnáló munkát, amivel a rendezvény gördülékenységét, magas színvonalát lehetővé tette. Későre járt már, mire a záró imádsággal hivatalosan is véget vetettünk a napnak, amit a szentmisére gyülekező Szent István Templom híveivel együtt mondtunk el. Megköszönjük nekik is, hogy templomukban lehettünk! Odakinn a templom-kertben még sokáig búcsúzkodtunk, megerősítve egymást abban, hogy bár most vannak nehézségek a Kolping Szövetségben belül, de összetartozásunkat és azt a lelkiületet, amit boldog Kolping Adolf atya örökül hagyott ránk, azt annál inkább erősítenünk kell!

„HŰSÉG KOLPINGHOZ”!

Berkiné Oláh Ilona, egyesületi titkár

KOMMUNIKÁCIÓS SÁTOR MÁRIA-PÓCSÓN, AZ EGYHÁZMEGYEI BÚCSÚN

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye sajtóirodája ebben az évben is állított fel kommunikációs sátrat Mária-pócsón, az egyházmegyei búcsún. A terület oktatási és szociális intézményeinek programjait hirdető kiadványai, az Örömhír egyházmegyei újság mellett a MKPK ez évi „Reményt és jövőt adok nektek” című - kommunikációs programjához kapcsolódó üzenet lelki örökbefogadásra, és 9 hónapon át tartó kitartó imádkozásra hívta a zárandokokat az imádság helyén. Az ifjúsági találkozó fiataljai mintegy 5 000 példányt osztottak ki a híveknek az üzenetet tartalmazó kiadványból.

A pavilonban az elmúlt évek egyházmegyei eseményeit megörökítő fotókiállításon keresztül a zárandokok magukra és papjaikra ismerhettek. Ennek az új kezdeményezésnek célja, hogy a városoktól távolabb élő hívek is megismerhessék az egyházmegye eseményeit, hagyományait, hozzásegítve őket egyházmegyei identitástudatuk erősödéséhez is.

Az idén a Szent Erzsébet-évben meghirdetett képzőművészeti pályázatok győztes alkotásait is kiállítottuk a sátorban. Egyházközségek, esperesi kerületek, iskolák tanulóinak rajzai, grafikái, tűzzománc művei gyönyörködtették a híveket. Külön ékszere volt a kiállitásnak az a Szent Erzsébet-évre készült zászló, amit az ajaki Hasulyó Bernadett készített a nagymamája és az édesanyja segítségével.

Bernadettben a jubileumi évben született meg az ötlet a kézzel hímzett zászló elkészítésére, amely az év logója alatt a rózsacsodára utaló rózsacsokrot ábrázolja nemzetiszínű szalaggal átkötve. A 17 éves néprajz iránt érdeklődő Bernadett, aki már második éve tartozik az „Ajaki Mária lányok” közé – a búcsún mutatta be a zászlót a prosceniumján élén.

Kovács Ágnes

Hasulyó Bernadett

KINEVEZÉSEK ÁTHELVEZÉSEK AZ EGYHÁZMEGYÉNK PAPSÁGÁNAK KÖRÉBEN

Az Egyházi Törvénykönyv és az Egyházmegyei Zsinat rendelkezései szerint az esperesi megbízások 5 esztendőre szólnak. ebben az esztendőben esedékessé vált ezek megújítása. Ezt figyelembe véve, 5 esztendőre a következő paptestvéreket bízom meg az esperesi feladatok ellátásával.

Kisvárdai kerület:

Esperes: Papp János kisvárdai plébános
H. esperes: Maga László fényeslitkei plébános

Polgári kerület:

Esperes: Takács János rakamazi plébános
H. esperes: Panyi József egyeki plébános

Nyíregyházi kerület:

Esperes: Varga János ibrányi plébános
H. esperes: Szováti Tamás orosi plébános

Nagykállói kerület:

Esperes: Linzenbold József újfehértói plébános
H. esperes: Horváth János nyírbátori plébános

Szatmári kerület:

Esperes: Heidelsperger István mátészalkai plébános
H. esperes: Zubály Lajos vásárosnaményi plébános

Debreceni kerület:

Esperes: Orosz Lőrinc debreceni (Szent Anna) plébános
H. esperes: Felföldi László debreceni (Megttestülés) plébános

Berettyóújfalui kerület:

Esperes: Spillinger Ferenc derecskei plébános
H. esperes: Hasulyó János berettyóújfalui plébános

A kinevezettek munkájára Isten áldását kérem.

Dispozíciók 2007. augusztus 1-től

2007. augusztus 1-től a lelkipásztori ellátásban a következő változásokat rendelem el.

Plébánosi áthelyezések, illetve kinevezések

Mák Zsolt Tiszavasvári plébániára,
Pető István Hosszúpályi plébániára,
Tamaskovits László a nagyhalászi társegyházközségbe kapott áthelyezést.
Lengyel József káplánt Csenger és a hozzá kapcsolt filiák plébánosává neveztem ki.

Kápláni áthelyezések

Horváth László Polgáron,
Ferenczi Richárd Debrecen Szent Anna plébánián,
Kiss Zsolt Attila Ajakon folytatja munkáját.
Kálmán József újmisési Kisvárdán,
Papp Péter újmisési Mátészalkán kezdi kápláni szolgálatát.

Tudományos fokozat

Szegedi Kálmán plébános a PPKE Kánonjogi Intézetében egyházból licenciát szerzett.

NYÁRI TÁBOR KISVÁRDÁN, A SZENT LÁSZLÓ SZAKKÖZÉPISKOLÁBAN

Hagyományhoz híven augusztusban informatikai-nyelvi tábort szerveztek a Kisvárdán a leendő 8. osztályosok számára. Az egyhetes táborban 104 általános iskolás gyermek vett részt. A kemény felkészülés után megírt versenyfeladatok jól sikerültek, 33 tanuló szerepelt eredményesen, ők oklevelet kaptak és mentességet a felvételi dolgozat megírása alól. A tanulás közepette jutott idő a szórakozásra is. Esténként szórakoztak, üveget festettek, paródiákat adtak elő. A tábor hollóházi és sárospataki kirándulással zárult pénteken.

A szervezők

ÚJMISÉS PAP ÓFEHÉRTÓN

Máriapócscon, egyházmegyei búcsú során ünnepi szentmise keretében Bosák Nándor püspök pappá szentelte Csordás Gábor ófehértói születésű diakónust. A Rómában is tanult fiatal pap még ugyanezen a vasárnap délután mondta első miséjét falujában. A bensőséges körülmények között lezajló első mise a hálaadásról és a köszönetről szólt. Majd legvégül megáldotta azokat a papokat, akiket az oltárhoz segítettek, nem utolsósorban szüleit, akiknek mindezt köszönheti. A falu nevében Vass Mihály polgármester köszönetet mondott a Csordás családnak, a szülőknek és a nagyszülőknek, akik példaadó életükkel utat mutattak Gábornak a papi hivatás felé, és támogatták őt elhatározásában a végsőkig. Egy életre szóló ófehértói vasárnap volt ez! Minden jelenlévő az első misés pap szentképével térhetett haza, mely a máriapócsi Könyve-

Csordás Gábor első miséjén megáldja a legdrágábbakat, szüleit

ző Szűz Mária kegyképét ábrázolta. Az estebe hajló délután szeretetvendégséggel fejeződött be.

Kép és szöveg: Némethné Csibák Éva

SZENT ISTVÁN KIRÁLY TEMLOMBÚCSÚ NYÍRKARÁSZBAN

„Hol vagy István Király, Téged magyar kirán!” –énekelték a templombúcsú körmenetén a hívek, akik ezúttal nagy számban voltak jelen az eseményen. A nyírkarászi római katolikus templom védőszentjeinek, Szent István Királynak intelmei fiának, Szent Imre Hercegnek ma is, 1000 év elmúltával is aktuálisak az egész magyar nemzet számára. A templombúcsún, az idén felszentelt pap, Kálmán József prédikált, akit ezúton ismertek meg Nyírkarász hívei, és itt, mint újmisési pap, a szentmise végén áldásban részesítette őket. A Baktalórántházi Egyházközség újabb jelét adta annak, hogy a nyolc filia összefogásával hogyan lehet megélni, és gyakorolni a szeretet nemes erényét,

melyet a házigazda nyírkarásziak szíves vendéglátsással hálaáltak meg.

Némethné Cs. Éva

VENDÉGSÉGBEN A DÉVAI GYEREKEK

A Dévai Szent Ferenc Alapítvány Gyermekotthonaiban élő rászoruló gyermekek már negyedik éve töltöttek két hetet Kelet-Magyarországon. Idén, július 8-tól 35 gyermek 3 felnőttnél kísérelve élvezte Nyíregyháza, Kisvárdai, Ajak és Rakamaz karitászcsoportjainak vendégszeretét. Kirándulás, lovasprogram, uszoda, állatpark, közös bográcslás tette felejthetetlené a családoknál töltött első hetet.

16-án hétfőn egy debreceni kirándulás, városnézés, máltai játszópark, délután 5 órakor egy jótékonyági orgona hangverseny adott le-

hetőséget a debreceniekkel való találkozásra. Este Újfehértó fogadta a gyermekeket vacsorával, majd kezdetét vette az egyhetes Tisza-parti nyaralás Gergelyugornynán a Karitászi üdülőben. 21-én, szombaton utaztak haza élményekkel és adományokkal megrakottan. Köszönjük a természetbeni és anyagi támogatásokat, amelyeket a Kelet Karitászi Alapítvány 11100702-18792179-10000001 számlaszámra, vagy a Nyíregyháza Kossuth tér 10. alatti Karitászi Központba juttatnak el.

Gégény Béla, karitászi igazgató

A BUDAPESTI VÁROSMISSZIÓ MARGÓJÁRA

„A városmisszió nem egy program a sok közül. Nem is egy kampány vagy akció. Inkább lehetőségeket kínál a valóság mélyebb megértésére, és folyamatosan Isten felé irányítja a figyelmünket. Krisztus üzenetének és szent jelenlétének a meg tapasztalására hív meg.”

Szeptember 16-án veszi kezdetét Budapesten annak a missziós sorozatnak az utolsó, egyhetes felvonása, amely 2003-ban Bécsből indulva Párizs, Liszszabon és Brüsszel után hozzánk látogat. A korábbi városmissziókhöz hasonlóan itt is két szálon futnak az események. A résztvevők a nemzetközi evangélikációs kongresszus, vagy pedig a budapesti plébániái közösségek és lelkesítő mozgalmak által szervezett programok közül válogathatnak. Mindezek a város templomaiban és közelükben, valamint forgalmas fővárosi helyszíneken várnak bennünket. Utcai evangélikáció, művészeti és kulturális fesztivál, állandó szentségimádás, sport (igehorgászat), koncert, vi-taest mellett sok meghívó program jöhet szóba. Bővebben a www.varosmisszio.hu honlapon.

Talán 50 éve már annak, hogy ilyen lehetősége lett volna az országnak! Nehéz elképzelni, hogy mennyi imádsággal és áldozatos munkával készült eddig minden érintett. Ez valóságos és közös ügyünk, amibe

kapcsolódjunk be! Merjük el-hinni, hogy a Szentlélek képes felkészíteni szívünket!

Mi, debreceniek nem csak háttérminákkal tudunk bekapcsolódni. Fiatlajaink lelkes csoportja felke-rekedik az evangéliumi felhívásnak eleget téve: „Gyer-tek, nézzétek meg!” (Jn 1,39). 21-én, pénteken este már az összes többi résztvevővel közösen, fáklyákkal ke-zünkben vonulunk a Gellérthegyre, és maradunk egé-szen a szombati hálaadó zárómiséig, és tovább; nem zárkozunk el semmiféle közös ünnepléstől (pl. fesztiv-álók fesztiválja a Westend tetején...). Gondoljuk újra missziós küldetésünket, és itthon is vegyük ki részün-ket a megújulásból. Így reméljük, hogy mindeközben itthon nyitott templomokra és imaalkalmakra talá-lunk, Jézus Krisztus jelenlétében, aki az emberek előtti tanúságtételre hív minket, mind az életünkkel, mind a szavainkkal. Mindez nem csupán Budapesten, hanem a mi környezetünkben is égető felhívás!

Báránkó Nikolett és Tornai Gábor

Szentségimádás a városmisszióért

Debreceni fiatalok imádkoznak budapesti – szeptem-ber 16. és 22. közötti – Városmisszió sikeréért a Szent Anna székesegyházban szeptember 17-én, hétfőn este. Szeretettel várnak mindenkit az este 6 órakor kezdődő szentmisére és az azt követő szentségimádásra.

FELNÖTT TEOLÓGIAI TANFOLYAM!

A pápák és a II. Vatikáni Zsinat is sürgetik, hogy katolikus felnőttek is kapjanak teológiai képzést, közérthető szavakkal, bőséges bibliai ismerettel. Ezeket az ismereteket Teológiai Tanfolyamon három év során szombatonként szerezhetik meg a hitük mélységei és igazságai iránt érdeklődő hívek Nyíregyházán.

Kiknek szól a meghívás?

- A felnőtt katolikusoknak,
- A hit ismeretei iránt érdeklődő keresztleetlen felnőtteknek,
- A vágyakozóknak, akik még soha nem hallhat-tak rendszerezett ismereteket Istenről, emberről, világról, hitről, erkölcsről, Bibliáról, halálról, ítélet-ről, üdvözülésről, elkárhozásról,
- Azoknak, akik nem elégednek meg a gyermek-kor hitismereteivel és szilárd eledellel akarnak táp-lálkozni.

Hallgatóink életükkel tesznek tanúságot család-tagjaik, munkatársaik, hittestvéreik között az

evangélium örömhíréről, így észrevétlenül is evan-gelizálnak.

A Teológiai Tanfolyam akolitusi és világi lelkipász-tori kiegészítő előképzést is nyújt.

Gyakorlati tudnivalók:

Oktatási időtartam: 6 félév.

I. félév: 2007. szept. 15-től dec. 15-ig tart. A vizsga januárban lesz.

II. félév: febr. 15-máj 15-ig tart. A vizsga június-ban lesz.

Az órák szombatonként 9-13 óráig tartanak.

A felvételihez, beiratkozáshoz szükséges lapot az alábbi címen lehet kérni, amelyhez rövid életrajzot kell csatolni. Magyarok Nagyasszonya Római Ka-tolikus Főplébánia

4400 Nyíregyháza Kossuth tér 4. Tel.: 06/42-409-691 Tanévkézdés Veni Sancte szentmisével és évnnyitó-val 2007. szeptember 15-én délelőtt 9 órakor kez-dődik.

Váradai József püspöki helynök, a tanfolyam vezetője

65 ÉVET BETÖLTÖTT TISZACSEGEI TEMPLOM

Milyen híreket várunk? Ami országos jelentő-ségű, ismert személyről, különleges eseményről szól, és ez mind helyénvaló. Egházmegei la-punkat főként helyi hírekkel szeretnénk meg-tölteni. A tiszacsegei templom gondnoka, Mag-dás István bácsinak fontos az egyszerű templo-mának kerek évfordulója, mert innen indul el emlékezete, a kis katolikus közösségének tör-ténelme, nyomon követi fejlődésüket, katolikus világuk alakulását. Köszönjük a sorait.

A Mátyás király idején épült római katoli-kus templomot a XVI. században protestán-sok birtokukba vették. Az első katolikus te-lepések csak a XIX. században telepedtek le Tiszacsegen. 1910-ben már 1006 fő katolikus él a településen., majd a két világháború közti időszakban egyre többen beköltöztek a közeli tanyákból. Az 1930-as években egyházköz-ségé szerveződött, amelyben döntő szerepet ját-szott Marchart József mérnök és Haksányi Jó-zsef szentmargitai plébános. A szentmargitai plébániához csatolva 1933-ban hivatalosan is megalakult a csegei római katolikus egyházköz-ség, amely 1937-ben római katolikus iskolával és imaházzal gazdagodott. Az ezt követő évben si-került lerakni a jelen templom alapkövét, annak felépítése Venczel Ede egri kanonok – arany-miséje alkalmából – 50 ezer pengő adományának köszönhetően. 1941-ben szentelték fel a Magya-rok Nagyasszonya tiszteletére, amelynek első ki-nevezett plébánosa Gulyás András lett. Jelenleg 1998 óta az egyeki plébániához tartozik, ahol je-lenleg Panyi József plébános szolgál.

Magdás István, a templom gondnoka

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Szerkesztő: Kovács Ágnes

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: oromhir@kovacsagi.hu

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rácz János

EGYHÁZMEGYEI ZARÁNDOKLAT SÁROSPATAKRA

Szeptember 29-én, szombaton kerül sor a Szent Erzsébet évéhez kapcsolódó egy-házmegei zárandoklatra Sárospatakra.

Program:

10.00: A Szent József Gimnázium színjátszó körének előadása Szent Erzsébetről, valamint más előadások a templom-ban, ez alatt gyógyási lehetőség is lesz.

11.00: Püspöki szentmise

A szentmise után szabad program, a csoportok meghallgathatják a temp-lom történetét, meglátogathatják a vá-rat és a Szent Erzsébet kiállítását, sétál-hatnak a városban és egy-egy csoport saját programot is szervezhet.

14.00: Ünnepléses litánia a magyar szentek-ről.

Hátlap: A híres debreceni Piarista Gimnázium 100 éves zászlója

Erőf. Handegg Jánosné. szül.

VENITE AD ME ET EGO DOCEBO VOS!

JÖJETEK HOZZÁM ÉS ÉN TANÍTANI
FOGLAK BENNETEKET!

1907.

Május 10.

Debreceni Kegyesrendi Róm. Kath. Független Ifjúságának. a Védnöknek.

ISTENÉRT, HAZÁÉRT, TUDOMÁNYÉRT!

A DEBRECENI KEGYESRENDI RÓM. KATH.
FÜGGETLEN IFJUSÁGA.